

de zwarte

maandblad
voor het
zwarte hart
van holland
2 gulden

'DE ZWARTE', maandblad voor het
zwarte hart van holland.

Verschijnt in de regio Delft,
De Haag, Leiden, Zoetermeer,
Boskoop en Gouda.

'Zwarte-punten' zijn er in:
De Haag- drukkerij 'De Bijstand',
Buitenom 213

Delft -kraakkafee Voorstraat 78

Leiden -infowinkel 'Alarm',
Korte Mare 24

Boskoop-drukkerij 'Macula',
Nieuwstraat 26

Gouda -Jongerenbeweging,
Burq. Martenssingel 92

OKT. 84

VERANTWOORDING

De samensteller*s voelen zich niet
zonder meer verantwoordelijk voor
elk geplaatst artikel.

ONVERANTWOORD REDAKTIEADRES:

Postbus 10233, De Haag

ONVERANTWOORDE BETALINGEN:

Postgiro 3442401

tnv 'De Zwarte', Leiden

PRIJZEN:

Losse nummers f2,=

Abonnement f11,= (zes nummers)

Post-abo's het dubbele (porti)

Gratis voor politieke gevagenen

Onbetaalbaar voor inlichtingen-

diensten

DRUKKER

De Bijstand

Buitenom 213

De Haag

tel. 070-892098

DE INHOUD

p2-dasdezedus

p3-Voorstraat Delft

p4-Ferdinand Bol & de pers

p6-aktiedag IJmond

p7-fascisme in Boskoop

p8-Leiden:kraken en 3 oktober

p9-dienstweigeraars schrijven

p12-bajusstrijd in Italië

p15-openbaar politiek gesprek in
Leiden

p16-oorlog aan de droogkloten-
vieze mannetjes aan de Leidse
universiteit

p25-privé-militie in De Haag

p26-~~09~~-boekwinkel TRIX, De Haag

p27-~~ADM~~

p28-Radikal herleeft

p30-vuurwerk

p32-Vancouver five

p36-Malvinas/Falklands

p38-LONK en vredesmarsj

Nummer 11 verschijnt eind oktober.
Kopij inleveren vóór 19 oktober
bij uw plaatselijke 'Zwarte'-
serviceburo of opsturen naar de
postbus.

CAUTION
DEAD
POLICEMAN
AHEAD

VOORSTRAAT 78 , de kleuterschool
DELFT

- 8 aug. '83 gekraakt
- al snel volgt een kort geding
- ontruimingsvonnis voor 7 nov.
- ontruiming tegengehouden door geweldsdreiging en barrikades
- hoger beroep verliezen we
- pand wordt verkocht aan projektontwikkelaar die nieuwbouw wil sloper wil om prijsopgave voor sloop te maken binnen kijken. aangezien we hem niet binnen laten zitten we enige dagen met knokploegdreiging.

Zie voor bovenstaande zwarte 1 en 6

Ondertussen heeft onze advocaat cassatie aangevraagd bij de Hoge Raad.

Eind juni begint de ellende opnieuw. Advokaat Timman kondigt aan dat de ontruiming van V.78 moet worden doorgezet en wel op 10 juli. Helaas voor hem heeft oom agent die dag wel wat anders te doen want Trix en andere kapitalistische kopstukken komen die dag in Delft om Balthasar Gerards te eren.

Tijdens een gesprek met Huisman van de Delftse politie doet hij de toezegging niet te ontruimen zolang duidelijk is dat het pand leeg komt te staan. Hij wil zelfs niet ontruimen voordat er een sloopvergunning is afgegeven! Verder gaat hij zelf eerst alles goed uitzoeken en contact opnemen met alle betrokkenen. We spreken af om elkaar van nieuwe ontwikkelingen op de hoogte te houden.

VOORSTRAAT

Hij wil duidelijk proberen om alles op een redelijke wijze op te lossen want met een rel schieten we (de politie) niets op, nietwaar.

Een paar dagen later volgt er opnieuw een brief van Timman waarin hij meedeelt dat de ontruiming van 10 juli in ieder geval niet doorgaat.

Timman weet echter niet van ophouden. In een volgende brief van 22 aug. deelt hij mee dat de ontruiming alsnog zal moeten worden doorgezet. De precieze datum zal hij later doorgeven. Als we het hier niet mee eens zijn moeten we maar een kort geding aanspannen beweert hij doodleuk!

Waarschijnlijk is hij uit op een nieuw ontruimingsvonnis want het huidige vonnis is nu zowat 'een jaar oud en is sterk verouderd.

Een jaar geleden was er sprake van verbouw tot kantoorruimte terwijl men nu wil slopen en nieuwbouw plaatsen.

Tevens doet de Hoge Raad binnenkort (17 okt.) uitspraak over onze cassatie.

Ondertussen is het dus wel duidelijk dat we niet ontruimd worden zolang er geen sloopvergunning is. Deze vergunning komt er pas zodra de nieuwbouwplannen goedgekeurd zijn. Mochten de plannen goedgekeurd worden dan gaan we daartegen zeker in beroep en zullen we indien nodig een AROB-procedure aanspannen.

Wij blijven wonen en het kraakkafe blijft open (4keer per week).

V78 NIET PLAT TE KRIJGEN. ja dag.

VOORSTRAAT
TEGEN KERK
EN KAPITAAL

delft

UURT GAAT KRAKERS TE LIJF

Amsterdamse Ferdinand Bolstraat urenlang gebarricadeerd

Van een onzer verlaggevers
AMSTERDAM — Woedende bewoners
van de Ferdinand Bolstraat, in Amsterdam
hebben zich gisteravond tegen krakers ge-
keerd, die eerder op de dag de straat had-
den opgebroken en etalages geplunderd.

Gisteravond laat verlieten de
krakers uit angst voor de wo-
de van de buurtbewoners het
dak van de Ferdinand Bolstraat, in Amsterdam
kraakpand. De politie die daar-
na het pand onderzocht, heeft
wachtposten voor de deur ge-
zet.

Ruiten gesneuveld

Tijdens de rellen zijn de rui-
ten ingegooid bij een tiental
winkels en enkele banken. De
Ferdinand Bolstraat, een be-
langrijke verkeersader, was
tegen tien uur gisteravond pas
weer bereikbaar voor het ver-
keer.

De moeilijkheden begonnen
's middags, toen een vijftigtal
krakers de Ferdinand Bol-
straat opbrak en er barricades
oprichtte.

De krakers waren bang, dat
de boven de textielsupermarkt
Scholten zouden worden ont-
ruimd door de politie. De poli-
tie ontkende dat er zulke plan-
nen bestonden, hoewel er vol-
gens een politiewoordvoerder
wel een gerechtelijke uit-
spraak is waardoor het pand
kan worden ontruimd.

Op pagina 5:
Vier man in cel bij
krakrellen

AMSTERDAM 17/9

POGO-AKADEMIE ONTRUIMD ONDER DRUK
VAN KNOKPLOEGEN

Op afgelopen maandagavond is het
bekende kraakpand de 'pogo-akademie'
ontruimd. Het pand lag tegenover
het, een paar maanden terug ontruimd
de en sindsdien door lokale onder-
wereld als 'dansschool' gebruikte
voormalige 'Bolwerk', en boven de
textielhandel Scholten (de huurder
van het pand).

In de loop van de middag verscheen
een aankondiging, dat het pand zou
worden ontruimd en dat M.E. werd
opgeroepen, op de scanner. Dit ge-
beurde nadat zowel met de textiel-
zaak eronder (sloten dichtgelijmd)
als met de penozegebruikers van het
voormalige 'Bolwerk', als met voor
bijgangers en omwonenden inciden-
ten waren voorgevallen in het voor-
gaande weekend en op de maandagmor-
gen.

Op een doorgebeld stedelijk alarm
verschenen aanvankelijk rond de
200 krakers. Na langdurige onduide-
lijkheid (en terwijl inmiddels de
krakers barricades in de straat
hadden opgeworpen) verklaarde kraak-
inspekteur van Renswoude van het
buro Leyenberg aan, dat er geen in-
struktie om te ontruimen was. Wel
verscheen daarop de ME om de bari-
kades op te ruimen. Het kwam tot
een korte konfrontatie met de kra-
kers, die door enkele politie-
charges verjaagd werden. Hoewel 7
arrestaties wegens openlijke ge-
weldpleging, schijnen er geen ge-
wonden gevallen te zijn.

Tenen het einde van de middag ver-
scheen plotseling een enkele tien-
tallen mensen grote knokploeg bij
de ME-afzetting, die zich bekend
maakte als 'buurtbewoners', die
het pand kwamen ontruimen en 'de
bewoners te grazen zouden nemen'.
De politie trad niet op.

De groep 'buurtbewoners', die be-
stond uit de bekende narcotica-
dealer, pooier en 'kamerverhuurder'
Rudi van der Vinden, een aantal
CP-gezinde marktkooplui en aanhang
(ten dele ook personeel van de Yab
yum knokploeg), geassisteerd door
de professionele knokploegorgani-
sator Jantje Smit (allemaal van de
Albert Cuytmarkt en omstreken),
groeide tot 50-80 mensen. Er wer-
den twee pogingen gedaan het pand
binnen te komen, een van voren en
een van achteren, beide verijdeld
door de overigens zeer passieve
ME. Alle ruiten van het gekraakte
pand werden ingegooid, ook vanaf

het dak van het voormalige 'Bol-
werk'. Toen beide ontruimingspo-
gingen mislukt waren, ging men on-
gehinderd door met stennis maken,
stenen gooien en krakers op straat
zoeken om die af te tuigen.

Om 22.50 uur kondigde de politie
aan zich terug te trekken, toen de
knokploeg op z'n grootst leek.

Groepen krakers die probeerden het
pand te bereiken werden door arres-
tatie teams en stillenbusjes aange-
vallen en verjaagd. De 7 bewoners
waren daardoor gedwongen een vrij-
geleide van de smeris te vragen,
wat ze kregen, maar wat geen be-
scherming tegen de stenen bleek in-
te houden.

Toen zij 'vrijwillig' het pand ver-
laten hadden, trok de politie zich
alsnog niet terug, maar timmerde
het pand dicht en trok er een pe-
leton ME in. Ontruiming geslaagd!

Later op de avond werden vershil-
tende alleen lopende krakksters
en bij geruchte zelfs kleine man-
nelijke krakers in elkaar geramd
door ploegen van 20 (!!) pooiers/
"buurtbewoners".

De burgerlijke pers schreef de
volgende dag over "massaal verzet
tegen krakers", over "woedende
buurtbewoners" die het recht in
eigen handen wilden nemen".

Over het ten dele stompzinnige
optreden van aktievoerders en
buurtjongeren, maar ook diefacht-
tige voorbijgangers (alles werd
aan krakers toegeschreven) werd
breeduit gelawaaid, rijk voorzien
van foto's. Het ongericht ingooi-
en van alle winkelruiten, 'plun-
deringen' van de winkel van Schol-
ten, geluidsoverlast, verpakjes,
de door 'de krakers zelf uitge-
lokte rel', het stene gooien naar
onderhandelingswillige petten enz
liep - volkomen gelijkgeschakeld
als vanouds uit op "krakersge-
weld, vernielingen en plundering"
door "geteisem", "straatterreur"
e.d.

Nu is duidelijk, dat de organisa-
tie van de afweer van de ontrui-
ming, de propaganda naar de buurt
toe en vooral het taktische optre-
den onvoldoende georganiseerd of
mislagen zijn; het kriminalise-
ren en hetzen is de burgerlijke
pers wel verschrikkelijk makke-
lijk gemaakt en het ingooien van
ruiten van kleine middenstanders

is niet te

Winkelruiten sneuveld
er werd uitgebr
strijd in

door een buldo-
pen met traangas te
men. De krakers wier-
den en er werd gen-
De PvdA-fractie gen-
sterde

BIJ DE LINKS-BURGERLIJKE PERS MOETEN DE RUITEN OOK MAAR EENS IN

De rel in de Ferdinand Bol heeft de gemoederen in de kraakbeweging weer eens flink verhit. Bijgaand verhaal uit Verzet geeft een redelijk beeld van wat er zich heeft afgespeeld en in Bluf is behoorlijk veel kritiek gespuid over wat er in de Ferdinand Bol allemaal is fout gegaan.

Als je echter met berichtgeving afhankelijk bent van de dagbladen, dan krijg je een behoorlijk scheef en onvolledig beeld. Van rechtse kranten als de Telegraaf verwacht je niet anders, dat zijn ook je tegenstanders, maar van de wat progressievere bladen als de Volkskrant e.d. blijf je toch wat anders verwachten. Maar wat lees je: volop aandacht voor het ingooien van ruiten en het plunderen (waarom wordt er eigenlijk geplunderd?), geen woord over de manier waarop door bekende amsterdammse knokkers onder "toezicht" van de politie wordt opgetreden. En vervolgens wordt in de redactionele commentaren de "kraakbeweging" weer eens vastgenageld aan het kruis. De kraakbeweging zit in een "isolement", er "zal" wel weer een theorie bedacht worden die de gebeurtenissen moeten legitimeren", en in "zo'n legitimatie zijn krakers stevast onderdrukte slachtoffers van de woningnood die door geweld van overheidszijde worden geprovoceerd", "krakers staan thans voor de opgave rechtvaardigingen te verzinnen voor een scala van activiteiten, dat zich slechts laat rangschikken onder het hoofdje zinloze geweldpleging: het met verfsmiten naar weerloze toeristen; het bekladden van hotels, het leegplunderen van winkels van middenstanders die zich volstrekt niet van enig kwaad bewust hoeven te zijn", etc. En dat alles ongetwijfeld onder het mom van "objectieve" journalistiek. Journalistiek waar bij het "slachtoffer of de Robin Hood" voortdurend elke handeling op nieuw moet uitleggen terwijl het in derdaad allemaal al zo vaak is gezegd, maar dat is geen sappig nieuws voor onze regelgele journalist, die ook veel liever de "gezagsdrager" aan het woord laat.

"Krakers gooien vooral eigen glazen in" schreef de Volkskrant. Wanneer realiseren de zogenaamde linkse journalisten zich eens dat het niet alleen de glazen van krakers zijn die (misschien) ingaan maar dat het ook hun ruiten zouden moeten zijn. Of moeten ze daarvoor eerst onttruimd worden uit hun ongetwijfeld luxe woning. Dezelfde Volkskrant (van zat. 29/9) "Leegstand in grote steden met sprongen gestegen" dankzij een verzwarende van de huurlasten en een dalende koopkracht. De rechtvaardigingen die krakers altijd weer moeten geven voor hun handelingen, kun je gewoon op straat zien, maar staan ook wel eens in de krant.

van de Ferdinand Bolstraat in Amsterdam praten met ME... COMPLEX 8,5 TON VOORDELIJGER

de ruiden. In 20 n... kers stevast onderdrukte slachtoffers van de woningnood die door geweld van de manne... overheden... Als er dan mensen in de straat... zitten, breekt je die eruit en... van de woede is gerechvaardigd.

Tech zou het onjuist zijn de Amsterdamsche kraakbeweging geheel te identificeren met theoretische... en acties als die van... modale actieve kraker zal moeten... ben zich in het openbaar te... van geweld bij onttruning van... ponden. Maar dat wil niet zeggen dat hij

Maar ook deze campagne... een discussie uit onder de krakers die... doet denken aan het huidige... het IKV. Vooral na de onttruning van... Wievers deed de mening weer... het met politici kwadaal mensen... dat doodben dus geen zin heeft. Niet... de leden van die congres... krakers van Singel 14... hun acties tegen het toornse dat zij

ERIC HINDRIKS

REL IN AMSTERDAM WERKT EIGENKRICHTING BOKROU... Krakers gooien vooral eigen glazen in

is geen goede manier om ze bij de CP weg te houden.

Maar belangrijk is vooral dat we hier kennelijk met een nieuwe onttruimingstechniek te maken hebben. Gehuurde of vrijwillige

knokploegen (a la Yab-Yum en Einstein) die de politie onverhoeds een uitstekend drukmiddel geven en een niet-officiële extra politiemacht verschaffen, waarmee onttruimingen kunnen worden doorgedrukt, krakers geïntimideerd en zonder kans op slechte publiciteit het ziekenhuis in geslagen. Deze knokploegen poseren als "buurtbewoners" en dat leidt bij de krakers tot een pogrom-paniek. Omdat de politie een schietinstructie en een zekere discipline heeft, maar deze figuren niet. Dit is het "Dodevaard"-principe. En alleen een tangbeweiging van massale propaganda, het tot het uiterste tegenwerken van ledere kriminalisering van de strijd, met goed georganiseerde en hard optredende eigen knokploegen (Lucky Luik) kan hiertegen helpen.

Uit: Verzet nr. 8 / 20.9
postbus 6737, 1005 ES
Amsterdam

dering van de binnenstand door de... artieve leegstand van woningen... "Inzende misstanden in de hoofdstad... die de aandacht wilden vestigen op de... in van de Robin Hoods in onze samen... het waren even zo vele handkrijgige... # in de goegemeente geacht aan te... dat is uitgeroepen tot een onge... vervoerden insisteren geworden. E... een stellige blinde avantu... die - het lekken niet zomaar... in zich tegen onttruinings... omplete veldslagen, waar... van bestagleggingen op onvro... jaten van geschreuw de leger... van rechtvaardigingen voor hun... vaak ook succesvol geweest is... nse krakers zijn tot dusverre

eweging in isolement

COMMEN

Krakers plunderen de etalage van supermarkt Scholten in de Amsterdamsche Perldamand Bolstraat. De demonstranten die onder meer stenen uit het trottoir gebruikten bij hun acties, werden later door de politie uit elkaar gedreven.

Maar belangrijk is vooral dat we hier kennelijk met een nieuwe onttruimingstechniek te maken hebben. Gehuurde of vrijwillige knokploegen (a la Yab-Yum en Einstein) die de politie onverhoeds een uitstekend drukmiddel geven en een niet-officiële extra politiemacht verschaffen, waarmee onttruimingen kunnen worden doorgedrukt, krakers geïntimideerd en zonder kans op slechte publiciteit het ziekenhuis in geslagen. Deze knokploegen poseren als "buurtbewoners" en dat leidt bij de krakers tot een pogrom-paniek. Omdat de politie een schietinstructie en een zekere discipline heeft, maar deze figuren niet. Dit is het "Dodevaard"-principe. En alleen een tangbeweiging van massale propaganda, het tot het uiterste tegenwerken van ledere kriminalisering van de strijd, met goed georganiseerde en hard optredende eigen knokploegen (Lucky Luik) kan hiertegen helpen.

Uit: Verzet nr. 8 / 20.9
postbus 6737, 1005 ES
Amsterdam

COMMEN

Inleiding

Op 15 november a.s. zal er een groots opgezette aktiedag worden gehouden in de IJmond. Aanleiding voor deze dan is het nieuwe politiebureau in Beverwijk, dat op die dag zal worden geopend door Rietkerk, een belangrijke vertegenwoordiger van het huidige krisiskabinet. Hieronder volgt een beschrijving van hoe het tot deze aktiedag gekomen is.

Sociale? zekerheid?

Het CDA-VVD kabinet Lubbers is de laatste tijd fors aan het korten op de uitkeringen. Zo zouden op 1 juli van dit jaar een hele rits kortingen plaatsvinden, die echter maar ten dele werden uitgevoerd vanwege het veelzijdig verzet ertegen (aktiegroepen, sociale diensten en ook vanuit de kamer). De rest is doorneschoven naar 1 januari, de datum van de volgende golf kortingen. Gemeentelijke overheden doen, ondanks enig gewee-klaag, driftig mee met bezuinigen. O.a. Beverwijk gaat zelfs zover tot het instellen van zogenaamde Sociaal Controleurs (rechercheurs), met een inkomen van f70.000,- per jaar.

Let wel, het gaat echter alleen om de mensen die door hun lage inkomen gedwongen zijn om wat ekstra geld bij elkaar te scharrelen. Aan de zogenaamde "witteboorden criminaliteit" wordt door de media veel aandacht besteed. Enkele voorbeelden: Ogem, Slavenburg, RSV, ABP. Door drs. P. Dakeman van SOB (Stichting Onderzoek Bedrijfsinformatie) wordt Nederland een "paradijs voor witteboorden criminaliteit" genoemd. Voor dit soort fraude wordt geen sociaal controleur ingesteld, terwijl fraudes op deze schaal in de miljarden guldens lopen. Bedrijven gaan erdoor op de fles, werknemers worden ontslagen en de verantwoordelijke directeuren gaan er met gemeenschapsgeld vandoor (Udink 1 miljoen, Stikker 1,3 miljoen, De Vries 1,3 miljoen). Dit kwaad wordt niet aangepakt, we kortende "echte minima" gewoon tot ze op het "biologisch minimum" zitten. Poatse-lijke politieke partijen doen hier gezellig aan mee. Ook "progressieve" partijen nemen hier geen stelling tenen om hun eigen belangen (b.v. de "koalitie") niet te schaden.

De bevoegdheden van zo'n sociaal controleur gaan heel ver. Zo zal hij verschillende politiebevoegdheden krijgen zodat hij onneremd op zoek kan gaan naar b.v. een tweede tandenborstel of een bed te veel. Deze bevoegdheden doen denken aan de krisispolitiek en de

repressie van voor en tijdens de oorlog toen de overheid ook al een (veel te) vergaande sociale controle invoerde. Het bezitten van een broodnodige nieuwe jurk kon je (volgens hen) niet financieel verantwoorden (sparen mag niet kunnen). Iedereen kan zien dat dit niet het aanpakken van het probleem is (het is hun crisis) maar van de daaruit vloeiende gevolgen. De sociaal controleur in Beverwijk (de heer Rode) moet trouwens rapporten schrijven over hoe hijzelf funktioneerde.

Verzet

ER is in het verleden al diverse malen aktie gevoerd in de IJmond tegen de kortingen en de sociaal controleur. Zo waren er de bezetting van de GSD, een ordeverstoring van de raadsvergadering en een blokkade bij AH (het grootwinkelbedrijf dat op de kleintjes blijft letten, d.w.z. bedrijfsrecherche en spiegels). Ook is

er al een deurwaarder weggejaagd. Het is goed dat zulke akties gevoerd blijven worden, ook al neemt de gemeente de verschillend aktiegroepen niet serieus, en worden zij gekriminaliseerd door de (burgerlijke) media. Zodra er echter verzet opkomt, schroeven zij de repressie weer wat op.

Woningbeleid

Zo is het ook wat betreft de woningnood. De IJmond heeft het hoogste aantal woningzoekenden van Noord-Holland. Veel gezinnen gaan naar groeikernen toe waardoor er in Beverwijk een hoog percentage lage inkomens ontstaat. Ondertussen worden bewoonbare huizen afgebroken, dure appartementen gebouwd, en neemt de winkelruimte, waar volgens een rapport teveel van was, toe, cityvorming dus.

Een reactie hierop was kraken. Dit heeft zo zijn successen gehad, maar de laatste tijd zijn ze het zat op hun foute beleid gewezen te worden

en ontruimt de politie direkt, op eigen initiatief en zelfs zonder ontruimingsbevel, repressie ten top.

Het nieuwe politieburo

En dan staat er een politieburo, een "vestiging" zoals kommisaris Schoen het uitdrukte. Kompleet met observatiecel, computer, hier en daar kogelvrij glas. Verder is het gebouw geheel hermeties af te sluiten en is een telefoontje naar het gemeentehuis (b.v. soc. dienst) alleen mogelijk via de komputer op het buro, met alle kans op afluisteren indien dat "nodig" mocht zijn. Kosten, meer dan 13 miljoen. Het gebouw, dat overigens ook weer een onderdeel van de cityvorming is, is onnodig groot voor een plaats als Beverwijk en heeft een strategische ligging. Het is gelegen tussen twee uitvalswegen, bij twee wijken die vrij berucht zijn en in de buurt van een toekomstig jongerencentrum, waar de drugs-scene zich concentreert, dat ze graag in de gaten willen houden (vroeger hebben ze wel met een stillenbusje foto's genomen van twee andere buurtcentra (Alpha en de Mel), waar de gemeente nogal mee in haar maag zat i.v.m. akties en dergelijke). Van alle drie bleef de oorzaak onbekend!. De buurtgemeente Heemskerk stond trouwens op de prioriteitenlijst voor een nieuw buro. Zij kregen wat nieuwe auto's als zoethoudertje.

Het nieuwe buro kun je beschouwen als een onderdeel van een kringetje: de repressie groeit, dus het verzet daartegen groeit, waardoor de repressie weer groeit (o.a. in de vorm van dit nieuwe buro).

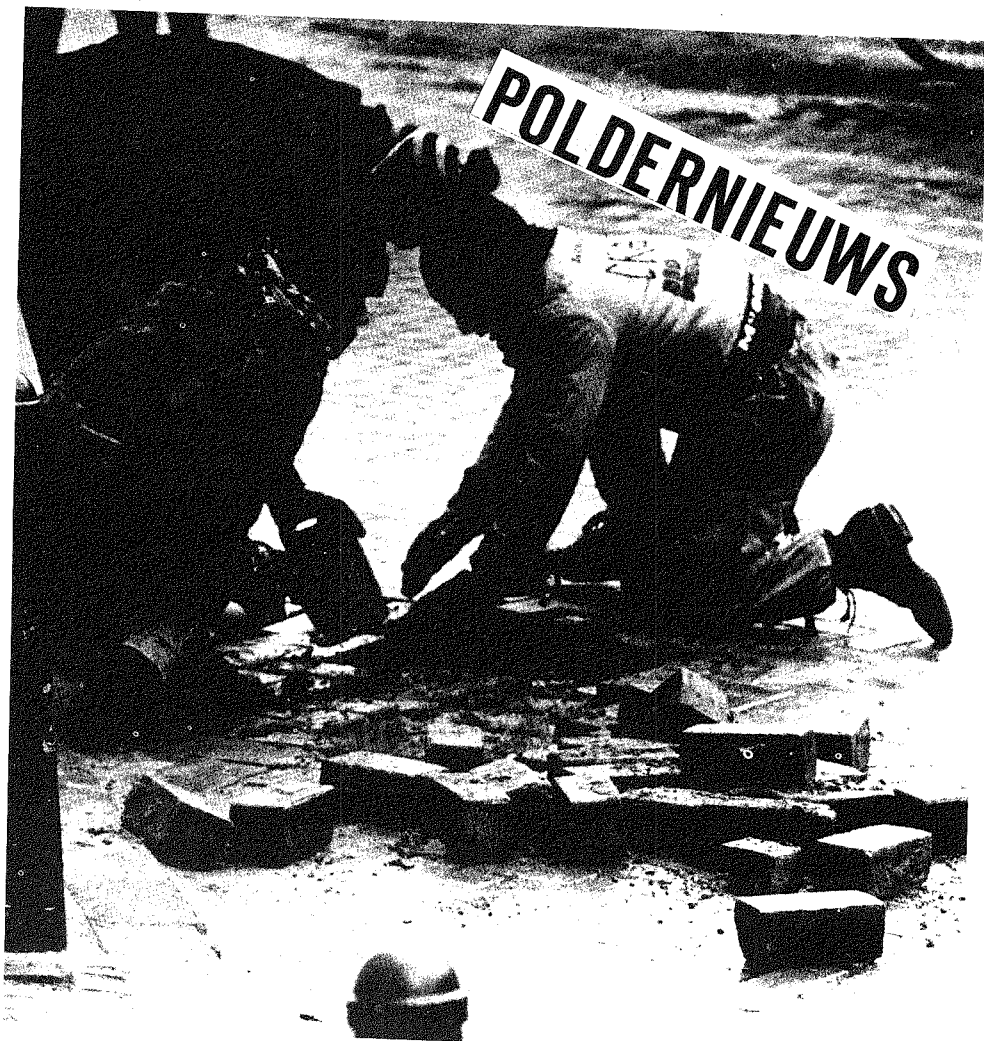
De aktiedag

Op 15 november a.s. zal dit buro worden geopend door Rietkerk. Het buro, symbool van repressie, macht en uitbuiting. Rietkerk, vertegenwoordiger van deze regering, van deze krisispolitiek van de uitbuiting van de laagstbetaalden, van de vermilitairisering van de samenleving, van de machtige elite. Het is duidelijk, hier moet aktie tegen gevoerd worden. We zijn het zat dat:

- er om de haverklap gekort wordt
- er een sociaal controleur is aangesteld
- bewoonbare panden worden gesloopt en de cityvorming verderschrijft
- mensen die zich hiertegen verzetten niet serieus genomen of gekriminaliseerd worden.

Het is dan ook geen wonder dat deze aktiedag georganiseerd wordt door een breed platform van aktiegroepen, ieder met zijn/haar eigen motieven en aktiemethodes en een of twee gezamenlijke akties (b.v. een demonstratie naar het buro).

Wij willen ook dat het niet zal blijven bij deze aktiedag. Voor vertegenwoordigers van dit beleid zal geen dag meer veilig moeten zijn. ELKE DAG ONVREDE!!! Tot de 15e !!!!!

Het fascisme in de polder bloeit op als distels tussen de weilanden. Zoals wij weten, vreten koeien die niet, dus zullen we dit met harde hand moeten bestrijden om het voor de koeien én voor ons leefbaar te houden.

Het steeds vaker voorkomend verschijnsel van fascistische en/of racistische maatregelen van een gemeentebestuur bevestigen onze vermoedens van een duidelijke verrechtiging.

In Boskoop is het reeds zover, dat door middel van een uitbreiding van het A.P.V., men nu zonder huiszoekingsbevel elk willekeurig pand kan binnenvallen! Dit alles onder het mom van problemen met een man die iets meer katten heeft dan het gemiddelde. (toen de kit bij hem kwam kijken, kwamen ze er, logisch, niet in). Daar dit besluit waarschijnlijk aangenomen werd om opzo'n manier kans te zien om, zoals men ze placht te noemen, bij "subversieve elementen" binnen te stormen, blijven we op ons hoede en kunnen ze ook nog wat van ons verwachten.

De gemeente heeft verder een week of drie geleden een aantal mensen die in een overdekte garage wonen, ook wel A.T.-woningen genoemd, ge-

Verder informatie zal in de loop van tijd komen. Voor vragen kunt u schrijven naar Postbus 393 Beverwijk. De datum van de opening is overigens onder voorbehoud.

zellig op de koffie gevraagd en hun de vraag gesteld hoe hun bloemperkjes er voor stonden en of hun gezamenlijke hal nog wel schoon was. Al snel kwam echter de vraag of men dacht dat dat nog zo zou blijven als er een Marokkaan kwam wonen. Van verontwaardiging over een zo'n racistische stellingname van de gemeente zijn ze, zonder hun koffie teeg te drinken, vertrokken.

De Marokkaan woont er, natuurlijk, inmiddels maar tegen het gedrag van de gemeente, zullen nog axes gevoerd worden.

Op zich is deze gebeurtenis niet eens zo vreemd te noemen in Boskoop, als je weet dat half Boskoop ondergespoten wordt met hakenkruizen, zonder dat hier iets tegen gedaan wordt. Ze treden pas op als jij ze weg wil halen!

In Gouda is het al niet veel beter, zij het dat de gemeente zich niet zo verlaagd als Boskoop met zulk soort maatregelen. Ze zijn daar "ten minste" toch nog één avond in de week bezig met het verwijderen van de nodige leuzen en dergelijk fascistische objekten.

Gelukkig maar dat er wel flink op los geplakt wordt en dat er nog af en toe een paar mensen zijn die de Shell-mensen, mensen van de sosjale dienst e.d. op een flink portie straatstenen trakteert.

Kortom, uit de polder weinig goeds!

3 OKTOBER LEIDEN

Op 3 oktober wordt elk jaar her-
dacht, dat een paar eeuwen geleden
Leiden werd bevrijd van de Spaanse
overheersing, de verdrijving van de
militairen. Vreemd genoeg is een on-
derdeel van de festiviteiten rond
deze dag het ter bezichtiging neer-
leggen van een marinevaartuig, waar-
mee het militarisme weer terug is.

Bij een feest hoort niet een der-
gelijk symbool van oorlog en vernie-
ting. Steeds vaker echter probeert
het leger festiviteiten e.d. te mis-
bruiken voor haar propagandistische
doeleinden. De gebeurtenissen rond
de Vierdaagse van Nijmegen zijn hier
van een ander voorbeeld. Het milita-
risme probeert m.b.v. dergelijke
propagandakampagnes een vriendelijk
en onschuldig gezicht te vertonen,
waardoor haar ware aard wordt ver-
huld. Militarisme staat voor vernie-
ting, onvrijheid en sexismen, nauw-
lijks gekontroleerd of in de hand
gehouden door politici, als ze dat
al zouden willen.

De gebeurtenissen rond wapenpro-
ducenten als de OIdelft en Holland
Signaal laten zien, dat alleen de
macht van het geld telt, ook als dat
inhoudt dat er wapens worden gele-
verd aan diktatoriale regimes die
daardoor de bevolking kunnen blijven
onderdrukken

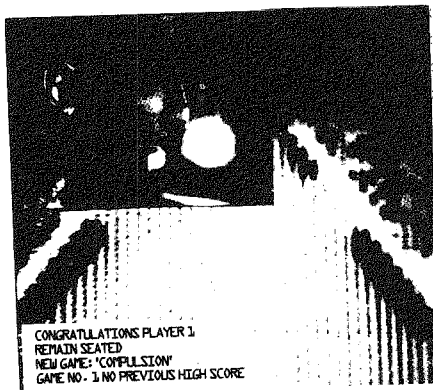
Miljarden worden uitgegeven aan
wapens, terwijl de 3° Wereld dood
gaat en er binnenlands op essentiële
zaken wordt bezuinigd; uitkeringen
worden gekort, maar voor 2 duikboten
is wel een half miljard extra be-
schikbaar. Het geld dat nu in de mi-
litaire sektor wordt geïnvesteerd,

zou als het in de civiele sektor zou
worden geïnvesteerd veel meer arbeids-
plaatsen opleveren, afgezien van het
feit, dat militaire uitgaven domweg
kapitaalvernietiging en diefstal van
de 3° Wereld betekent.

Uit protest tegen dit alles wordt
op 1 oktober het binnenvaren van het
marinevaartuig "Bulgia" verhinderd:
blokkade van de waterweg en van de
spoorbrug bij de Haagweg.

Het organiserende "3-oktober kom-
mittee" en de gemeente hebben we op de
hoogte gebracht van ons protest; en
wij vragen hen onze aktie te onder-
steunen door de "Bulgia" het bevel
te geven, Leiden te verlaten.

DE 3-OKTOBER-FEESTEN MOGEN NIET
VOOR MILITARISTISCHE PROPAGANDA
WORDEN MISBRUIKT!
NU NIET-NOOIT NIET-NU NIET

KRAKERSTERS & KOELKASTEN

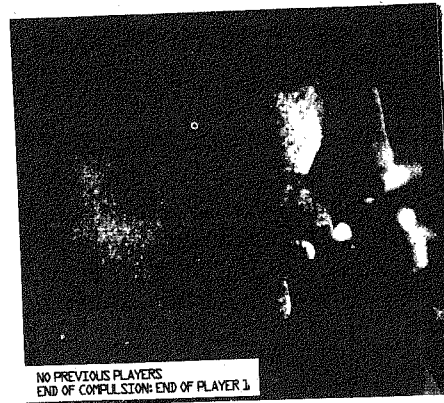
En dan toch nog goed nieuws uit
Leiden.

Een week na de justitiele ont-
ruiming van Nieuwe Rijn 58 is er
dan eindelijk weer eens wat "nor-
maal" gekraakt, namelijk Breestraat
122.

Sinds Gerard de Lange er met
zijn koelkasten de wijk nam is er
niets meer gebeurd en dat is al
zeker zo'n 3 jaar geleden.

O.K. hier komt het rijtje:
eigenaar- beleggingsmaatschappij
Beertsma, makelaar- Zadelhof, ja
die ene van de ABP-affaire.

O.K. tot nu toe is alles best..
bereikt mij net het bericht, dat
er een onderhoud is geweest tus-
sen kraker*s en Zadelhufters op
de trappen van het vermaarde stad-
huis. Herman "Zadelhufter", wiens

broer in Amsterdam kraakt, beweert
dat de eigenaar een zielige me-
vrouw in Zürich is. De kraker*s
zeiden toen, dat volgens hun de
eigenaar Beertsma Beleg(gingen)
BV was. Herman daarentegen had
het over Speer-of Smeerstra, een
beleg-gingsmaatschappij, die
meerdere panden bezit, maar ...
slecht(s) geld verdient aan ju-
welen.

In ieder geval, de winkel-
ruimte moet ontruimd worden en
in ruil daarvoor zal Herman bij
Smeer-of Beerstra proberen een
huurkontraaktje te regelen, en..
weg waren ze, de kroeg in.

Maandag 1 oktober zal er weer
een gesprek plaats vinden, mis-
schien in een wat minder nevelige
sfeer dan bovenstaande konversa-
tie.

Groetjes van sommige kraker*s
uit Leiden.

dienstweigerders schrijver

processen,

sexisme,

het gevang

Zo. Ik had me al vaker voorgeno-
men om een stukje voor de Zwarte te
schrijven en dat moet er nu maar
van komen. Niet alleen omdat ik de
laatste vier maanden 'logeer' in de
bajes in Scheveningen en iedere
maand de Zwarte krijg, maar er zijn
de laatste tijd weer wat verwikke-
lingen op totaalweigergebied en
daar wilde ik ook wat over vertel-
len.

Zoals jullie misschien weten is
een jaar geleden de 'straf' voor
totaalweigeren teruggebracht van
achttien tot twaalf maanden.

Een maand geleden hadden Mark,
Rein en ik een gezamenlijk proces
voor de krijgsraad en tot ieders
stommem verbazing werden we daar
tot een half jaar veroordeeld. Dat
lijkt misschien mooi maar ik ben
er zelf eigenlijk niet enthousias-
ties over. In de eerste plaats om-
dat wat mij betreft de straf eigen-
lijk niet uitmaakt. Dat klinkt mis-
schien raar en natuurlijk zou ik
het fijn vinden om drie maanden
eerder vrij rond te lopen, maar
daar gaat het gewoon niet om; ik
zit hier niet voor mijn lol. Ik zit
hier vanwege mijn politieke ideeën,
omdat ik niet mee wil draaien in
een systeem van 'meerdere' (mens)
en 'mindere' (mens), omdat ik geen
enkel kompromis wil sluiten met het
militarisme, dat de waanzinnige
machtsverhoudingen in deze maat-
schappij in stand houdt, dat aanzet
tot vrouwen- en homohaar, waarin
waardes als zelfbeschikkingsrecht
en gelijkwaardigheid onder tafel
worden geschoven, gevoelens en emo-
ties geen enkele rol spelen en dat
vijandsyndromen als die tussen
oost & west kweekt.

Integendeel: dat systeem wil ik
aanvallen, totaalweigeren is voor
mij een persoonlijk en politiek
verzet. Van daaruit aksepteer ik
ook geen enkele straf of veroorde-
ling, of dat nu 6, 12 of 18 maanden
is. Iedere veroordeling is een ver-
oordeling van anti-militaristische
ideeën, belachelijk dus.

Buiten dat is die zes maanden
waarschijnlijk alleen een politiek/
publicitair stuntje van de krijgs-
raad geweest. Defensie is namelijk
al drie jaar aan het zoeken naar
een nieuwe 'regeling' rond totaal-
weigeren (overigens een onmogelijke
regeling) en ik denk dat de krijgs-
raad met deze zes maanden een sein-
tje naar De Haag heeft willen ge-
ven om te laten zien dat ze onder-
tussen moe zijn van het wachten en
eens wat van die nieuwe regeling
willen zien. Daarbij wisten de he-
ren dat de auditeur in beroep zou
gaan tegen deze uitspraak en dat
het naar alle waarschijnlijkheid
binnenkort weer wordt teruggedraaid
naar twaalf maanden.

Het komt ze natuurlijk ook heel
goed uit, dat in bijna iedere krant
heeft gestaan dat de straf voor to-
taalweigerders met de helft is ver-
laagd. Dat we in hoger beroep door
het HMG weer tot een jaar worden
veroordeeld, daar kraait dan weer
geen haan naar en er is weer een
mooi publicitair suksesje gehaald
door de krijgsraad.

In feite is deze hele toestand
wat mij betreft alleen een hele
hoop gerommel in de marge geweest;
het heeft immers niets te doen met
de afschaffing van het militarisme
en de verandering van een militaris-
tische mentaliteit in deze samen-
leving.

Affijn, omdat ik volgens die
heren dus zo'n stoute jongen ben en
deze 'demokratie' het niet kan heb-
ben, dat mensen verdergaande kri-
tiek hebben, zit ik nu dus in het
jeugdhuys van bewaring 'De Sprang'
(het voormalige Oranje Hotel uit
WO-twee, waar door 'de Duitsers'
verzetstrijders gemarteld en vermoord werden) en ik zal eens wat
schrijven over hoe het hier is.

Eigenlijk is dat best wel moei-
lijk omdat je in zo'n dikke vier
maanden een ontwikkeling doormaakt
in zo'n bajes. Alles is heel nieuw
in het begin en ik moest best wen-
nen. Wanneer aan de andere jongens,

aan het systeem, aan de bewakers,
de tijdsindeling (zeven uur op is
nix voor mij), het alleen staan,
geen mensen om je heen om echt mee
te praten en mijn draai zien te
vinden.

Eigenlijk is dat wennen me heel
goed afgegaan. Ik was al zo'n vijf
jaar bezig met denken over totaal-
weigeren en bajes, kende ontzettend
veel bajesverhalen en had me best
goed voorbereid. Voor veel verras-
singen ben ik dan ook niet komen te
staan en dat scheelt veel denk ik.
Als ik het nu allemaal een beetje
bekijk is het best goed gegaan (tot
nu toe natuurlijk) en ik voel me
nog steeds prima. Natuurlijk zijn
er zat dingen die moeilijk zijn (en
dan bedoel ik niet eens het opge-
sloten zitten, daar heb ik echt
heel weinig moeite mee gehad en ik
heb nog geen enkele keer meegemaakt
dat de muren op me af kwamen).

In het begin was het vooral
lastig om uit te vinden hoe ik me
tegenover de andere jongens zou op-
stellen: je bent zowiezo een buiten-
beentje omdat je volgens hen 'vrij-
willig' zit, dus gek. Maar vooral
de manier van denken over seksuali-
teit en de manier waarop je met man-
nen en vrouwen omgaat botst nogal,
dat is nog zacht uitgedrukt, want
het is echt een wereld van verschil.
Seksisme viert hier hoogtij en dat
is iets waar ik me kapot aan erger-
de (en nog erger) en buiten dat
snappen ze er niets van hoe ik me
gedraag: alleen al het zoenen van
mijn mannelijke bezoekers lokt nog
wekelijks reacties uit.

Ondertussen heb ik wel geleerd
niet meer te reageren op hun praat-
jes en opmerkingen over pornofilms,
vrouwen, homo's, vrouwelijk perso-
neel enz. Net zo goed trek ik me
niets aan van opmerkingen over mij.
De ergernis komt af en toe nog
flink naar voren, maar discussies
aangaan over de één of andere vorm
van seksisme, laat ik onderhand maar
dat is totaal zinloos hier.

Ondanks dat de meeste jongens

noog steeds niets van me snappen hebben ze me wel geaksepteerd. Het allermeest is natuurlijk het missen van mijn vrienden en vriendinnen, van mensen die je vertrouwt en waarvan je houdt, niet gewoon kunnen kletsen maar beperkt zijn tot een uurtje bezoek in de week en brieven; elkaar zelden kunnen zien. Dat zal tot het eind wel zo blijven aan de andere kant scheelt het ontzettend veel dat ze me hard steunen en veel schrijven.

Affijn, dat zijn allemaal minder leuke dingen, maar ik kan er behoorlijk goed mee omgaan. Het belangrijkste is, denk ik, dat je heel bewust jezelf bezig houdt met lezen, schrijven en denken, niet alleen om te voorkomen dat je het idee krijgt dat je los van de wereld staat, maar ook om te voorkomen dat de sleur je te pakken krijgt. Het baseritme en de sleur is het meest gevaarlijke, omdat je daar totaal apatisch van kunt worden. Er is maar één manier om dat tegen te gaan en dat is je hersens actief houden; dat lukt me prima. Verder is bezig zijn heel belangrijk om over mijn 'downs' heen te komen, om te zorgen dat je niet blijft hangen. Ups en downs heb je hier net zo goed als buiten, de downs zijn alleen wat dieper omdat er vrijwel nooit iemand is waar je je ei bij kwijt kunt. Net zo goed zijn de ups wat minder hoog, omdat je niemand hebt om je goede gevoel mee te delen.

Affijn, ik hou het dus best goed uit hier. Ik heb het meestal razend druk (hoe vreemd dat ook mag klinken) en dat is alleen maar prima, anders val je helemaal weg als je zo'n 20 tot 22 uur per dag achter een deur zit. Dat is lang niet met alle jongens hier zo. Maar dat komt omdat ik pertinent verrek om te werken. Ik vind dat ik hier ten onrechte zit en om dan wasknijpers te gaan maken voor een hongerloon van f5,25 per dag (waarbij de bajes de winst opstrijkt) daar bedank ik hartelijk voor. Ik heb wel wat beters te doen. Jullie schrijven bijvoorbeeld. Groetjes,

Kees Brinkman
p/a Hvb De Sprang
Stevinstraat 495
Scheveningen (De Haag)

Naschrift. Kees heeft de bui goed zien hangen. Het hoog militair gerechtshof heeft de aanvankelijke straf in hoger beroep verworpen. De zes maanden zijn weer omgezet in twaalf maanden.

Het proces van Marc Räkera en Rein van Vliet voor het hmg is op 10 oktober in De Haag. Freek de Jonge zal optreden als getuige-deskundige.

Het proces van Jan Autsema voor de krijgsraad is 2 oktober en van Frits ter Kuile 11 oktober. Allebei 9.30 uur in Rijnpoort, Arnhem.

ADRESSEN VASTZITTENDE TOTAALWEIGERAARS.

Kees Brinkman
jeugd hvb de Sprang
Stevinstraat 49, De Haag

Marc Räkera
hvb
Wolvenplein 27, Utrech

Jan Autsema/Rene de Veer
hvb
Wilhelminastraat 16, Arnhem

Lieven Verheyen
S.l. Merksplas 994, Gebouw 1
Steenweg op de wortel 1
Merksplas, België

Dirk van Donselaar
hvb Utrech
'De Corridor' PB 11
5410AA Zeeland (NBr)

Bernard Mantel
hvb het veer
Wenckenbachweg 48, Amsterdam

Frits ter Kuile
hvb
Harmansjanweg 4, Haarlem

Eelko Haak
Kousteene dijk 2
Middelburg

Christo Motz
gevangenis Nwe Vosseveld
Lunettenlaan 501, Vught

Jeroen Kouwenberg
hvb
Pollartstraat 7, Roermond

Rein van Vliet/Charlie Hemming
hvb Demersluis
Wenckenbachweg 48, Amsterdam

Er ontbreekt er één in dit rijtje:
Ton van Heck.
Ton zat al een paar maanden vast en heeft zich na een weekendverlof niet opnieuw bij 'zijn' bajes in Breda gemeld. Hij loopt dus weer 'vrij' rond. Een bloemetje & sterkte

enorm bedankt voor de zwarte, hij bracht veel licht in m'n cel. Klagen kan een mens amper over de ba- jus; schoon, stomend water, een wc in de hoek, t.l.licht, 3 maal per week douchen, gereserveerde maaltijden en de kapper komt zelfs "op huisbezoek". Ik denk dat menigeen uit een Turkse, Poolse, Amerikaanse, Iraanse of Sovjet gevangenis met mijn riante serviceflat zou willen ruilen. In deze inspirerende omgeving kwam een idee opgeboreld dat zo mooi is dat het niet waar kan zijn.

Weet je, onze vredesbeweging is meestal ergens tegen. Tegen de kruisraket, de NATO, de N-bom enz. Nu botste ik ergens op de zin: "Akties tegen nieuwe wapensystemen nemen de behoefte aan nieuwe wapens niet weg". Maar als we nu i.p.v. wapens, onze "vredebrengers" gaan maken voor onze "vijanden" in het Oostblok. Brillen (in het Oostblok zijn gehandicapten, 11e rangs burgers, ze zijn de 11e rangs burgers, ze zijn de 11e rangs burgers, ze zijn de 11e rangs burgers), ontzwavelingsinstallaties, gifbeltverwerkers en nog veel meer. Geen Luns, Lubbers of Reagan kan mij wijs maken dat iemand hier de boel komt kort en klein slaan als z'n moeder dolblij is met een lekker happend kunstgebijt of als z'n vriend iets minder ongelukkig is met een goede rolstoel na z'n benen in Afganistan geofferd te hebben voor Marx, Lenin en de datcha (buitenhuis, red.) en zwembad van Tsjernenko of als de bommen en meren in z'n geboortestreek weer tot leven komen of.....

En als i.p.v. dat het nog niet lukt omdat de Lunzen nog een tijdje door willen bewapenen en Koude Oorloggeren, laat ze (maar we betalen en werken niet meer mee). Wij gaan een warme golf op gang brengen. Alle mensen die naar een schone wereld zonder dreiging verlangen; samen kunnen we het Ijzeren Gordijn smelten, met onze liefde voor de Oostbloklanders én de natuur daar. Beide hebben veel te lijden, beide hebben hulp nodig.

Weet je, Amsterdam heeft een stedenband met Managua en helpt daar o.a. met de aanleg van de waterleiding en onderzoeken naar het terugdringen van de vervuiling in het meer. Zo kan ieder dorp of stad een zuster in het Oostblok adopteren en daar hulp bieden.

Onze "vreders" zijn hele sterke symbolen die alle c- en k-isme overstijgen; we richten ons op een schone aarde met gezonde bewoners en zonder PCB's in de moedermelk e.a. "zegeningen" van k- en c-isme. Maar onze "vreders" zijn ook véél effectiever dan echte wapens. Men vertelt ons dat echte wapens er zijn om mee te dreigen en niet om te gebruiken. Onderwijl vallen de slachtoffers in de 3e wereld en in de aanslag op de aarde voor alle grondstoffen, energie, oefenterreinen enz. enorm groot.

Onze "vreders" werken meteen en brengen leven en voorspoed. (i.p.v. het dreigen met dood en vernietiging, het brengen van leven en vrede!; mooi hè?) Is dit een fatamorgana van een jonnetje dat in z'n

cel van de wereld vervreemd? Volgens mij is het zo mooi, krachtig en simpel dat op een keer Weinberger komt helpen om een gehoorapparaatje voor Oestinov te maken! We doorbreken het vijandsdenken in Oost en West en zetten alle leiders met hun vieze spelletjes, buiten spel. Wat denken jullie, ben ik een wereldvreemde simplistische mafkees? Maar als jullie er iets in zien dan kunnen jullie er misschien kopij voor een nummer van de Zwarte voor maken.

Heel veel sterkte, liefde en kracht in de strijd voor een betere wereld en tegen (kost mij de meeste moeite) de eigen zwakheden (want daar gaat de wereld ook aan kapot, dus daar moeten we óók tegen vechten)

Vrede en alle goeds, Frits

Frits ter Kuile
hvb
Harmansjanweg 4, Haarlem

p.s. Zaterdag 22 sept. j.l. was er in Emmeloord een grote demo tegen de nieuwe kerncentrale. We zijn met z'n allen verslaafd aan energie (auto's, roltrappen, vliegtuigen, elektrische blikopeners) en we moeten juist afkicken i.p.v. steeds meer te gebruiken. Zoals wapens ons geen vrede kunnen brengen, zo brengt al die energie ons geen leven en voorspoed maar dood en vervuiling. Wat natuurlijk nog veel beter is dan lool demo's, is om het percentage atoomstroom dat we nu uit Frankrijk, België en onze eigen reaktoren halen, niet meer te betalen!!!

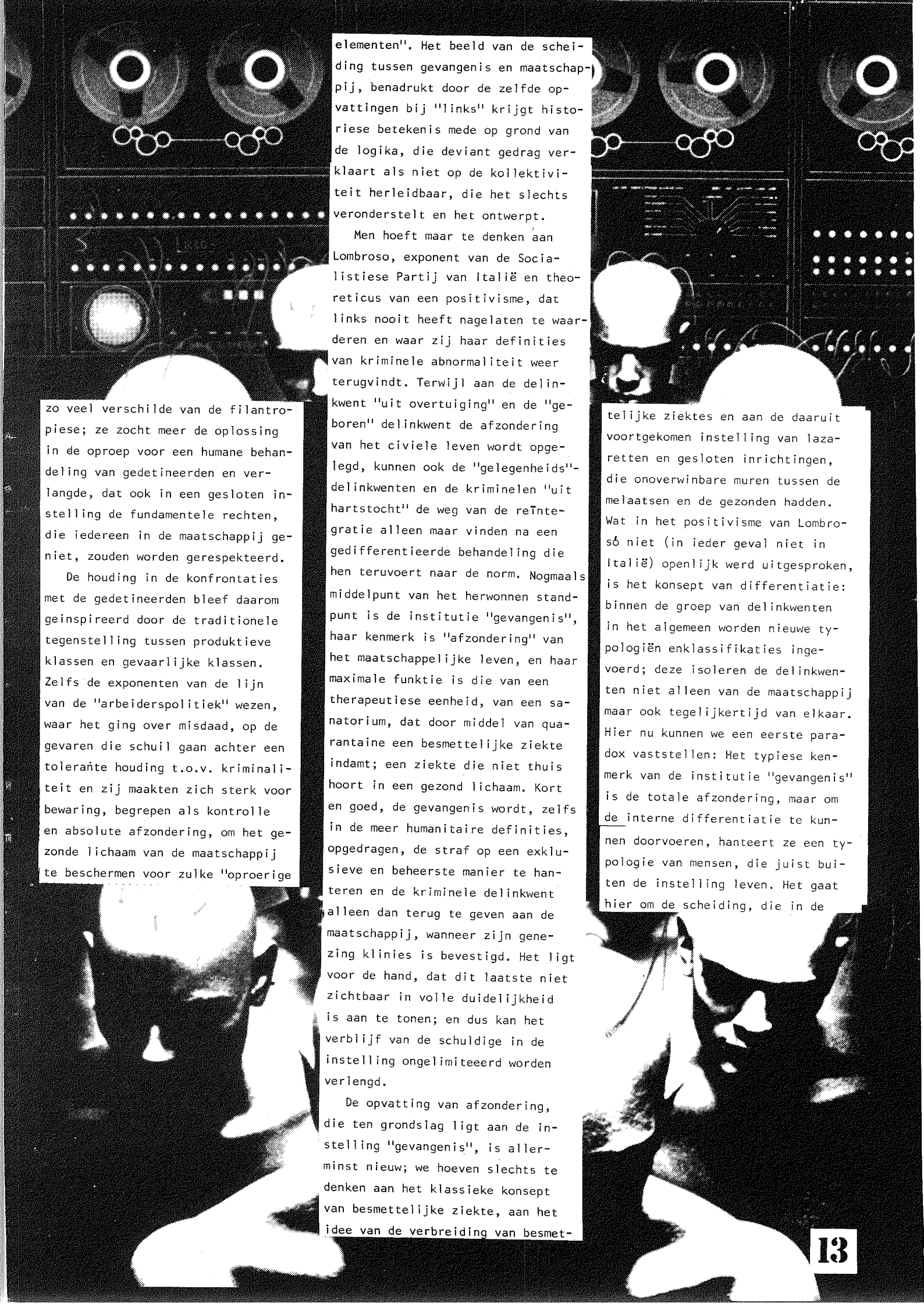
BAJESSTRIJD

Publikaties over allerlei problemen in verband met het gevangeniswezen verschijnen heden ten dage in Italië aan de lopende band. Dit in tegenstelling met Nederland waar de discussie plaats vindt op het niveau van ruimteverdeling en plaatsgebrek. Toch duikt ook hier het probleem van differentiatie onder de gevangenen op; men denke aan heftige reacties, die de vrijlating van een vrouwenverkrachter uit de Bijlmer bajus ocriep; en de jongste uitlatingen van de heer Hein aan het adres van het OM betreffende het vervolgingsbeleid in zake winkeldiefstal! Italië kan echter in deze discussie toch wel de koploper worden genoemd; het aantal gevangenen, de toestand in de gevangenissen en de grootschalige opsporingsacties van de laatste 10 jaren zijn dan ook ongeveer evenaard. Maar ook de gevangenenopstanden zijn talrijk en heftig; en in tegenstelling tot de BRD (zie "de zwarte"-nr.9) bewerken zij aanhoudende uiteenzettingen tot in het burgerlijke kamp en de academische oases toe.

Hoe heeft de bajusstrijd zich in Italië in de laatste tijd ontwikkeld en hoe luiden de theoretische benaderingen in het gevolg daarvan?

= | =

Voordat de bajusstrijd in de jaren '60 in de publieke belangstelling kwam, werd de instelling altijd gewoonweg als toppunt van repressie beschouwd en had men uitsluitend oog voor haar formele en fysieke afzondering. De gevangenis was in die zin interventieterrein van bewegingen van buiten af, maar slechts qua vorm afwijkend in de bestraffing van enerzijds politieke militanten en anderzijds van slachtoffers van een maatschappij die niet in staat is de normale en eerlijke reproductie te garanderen aan alle representanten van de ondergeschikte klassen. Gewoonlijk vaag heerste een populaire opvatting, die niet

zo veel verschilde van de filantropiese; ze zocht meer de oplossing in de oproep voor een humane behandeling van gedetineerden en verlangde, dat ook in een gesloten instelling de fundamentele rechten, die iedereen in de maatschappij geniet, zouden worden gerespekteerd.

De houding in de confrontaties met de gedetineerden bleef daarom geïnspireerd door de traditionele tegenstelling tussen produktieve klassen en gevaarlijke klassen. Zelfs de exponenten van de lijn van de "arbeiderspolitiek" wezen, waar het ging over misdaad, op de gevaren die schuil gaan achter een tolerante houding t.o.v. kriminaliteit en zij maakten zich sterk voor bewaring, begrepen als controle en absolute afzondering, om het gezonde lichaam van de maatschappij te beschermen voor zulke "oproerige

elementen". Het beeld van de scheiding tussen gevangenis en maatschappij, benadrukt door de zelfde opvattingen bij "links" krijgt historische betekenis mede op grond van de logica, die deviant gedrag verklaart als niet op de kollektiviteit herleidbaar, die het slechts veronderstelt en het ontwerpt.

Men hoeft maar te denken aan Lombroso, exponent van de Socialistische Partij van Italië en theoreticus van een positivisme, dat links nooit heeft nagelaten te waarden en waar zij haar definities van kriminele abnormaliteit weer terugvindt. Terwijl aan de delinquent "uit overtuiging" en de "geboren" delinquent de afzondering van het civiele leven wordt opgelegd, kunnen ook de "gelegenheds"-delinquenten en de kriminelen "uit hartstocht" de weg van de reintegratie alleen maar vinden na een gedifferentieerde behandeling die hen teruivoert naar de norm. Nogmaals middelpunt van het herwonnen standpunt is de institutie "gevangenis", haar kenmerk is "afzondering" van het maatschappelijke leven, en haar maximale functie is die van een therapeutische eenheid, van een sanatorium, dat door middel van quarantaine een besmettelijke ziekte indamt; een ziekte die niet thuis hoort in een gezond lichaam. Kort en goed, de gevangenis wordt, zelfs in de meer humanitaire definities, opgedragen, de straf op een exclusieve en beheerste manier te hanteren en de kriminele delinquent alleen dan terug te geven aan de maatschappij, wanneer zijn genezing klinies is bevestigd. Het ligt voor de hand, dat dit laatste niet zichtbaar in volle duidelijkheid is aan te tonen; en dus kan het verblijf van de schuldige in de instelling ongelimiteerd worden verlengd.

De opvatting van afzondering, die ten grondslag ligt aan de instelling "gevangenis", is allerm minst nieuw; we hoeven slechts te denken aan het klassieke konsept van besmettelijke ziekte, aan het idee van de verbreiding van besmet-

telijke ziektes en aan de daaruit voortgekomen instelling van lazaretten en gesloten inrichtingen, die onoverwinbare muren tussen de melaatsen en de gezonden hadden. Wat in het positivisme van Lombroso niet (in ieder geval niet in Italië) openlijk werd uitgesproken, is het konsept van differentiatie: binnen de groep van delinquenten in het algemeen worden nieuwe typologieën en klassifikaties ingevoerd; deze isoleren de delinquenten niet alleen van de maatschappij maar ook tegelijkertijd van elkaar. Hier nu kunnen we een eerste paradox vaststellen: Het typiese kenmerk van de institutie "gevangenis" is de totale afzondering, maar om de interne differentiatie te kunnen doorvoeren, hanteert ze een typologie van mensen, die juist buiten de instelling leven. Het gaat hier om de scheiding, die in de

burgerlijke maatschappij altijd heel erg scherp gemaakt wordt, tussen arme mensen, die lui zijn, niet aanpasbaar aan de heersende arbeidsnormen; en tussen armen mensen, die vlijtig zijn, die met het oog op de mogelijke verbetering van hun maatschappelijke positie juist hun behoeftige situatie akseptereren. In de gevangenis gebeurt in feite precies het zelfde: de één toont voor zich zelf een heraanpassing aan de normen en gelooft juist die verbetering op de maatschappelijke ladder te bereiken door de behandeling waaraan hij wordt onderworpen; de ander echter wordt door zijn meest persoonlijke karaktereigenschappen of door de fixatie op de objectieve mogelijkheden voor niet-integreerbaar gehouden en zal met voorkeur het doelwit van de uitsluiting en de afzondering worden.

Wat we hier in het bijzonder willen onderstrepen is, dat de voorwaarde voor de afzondering, de basis van de institutie "gevangenis" in werkelijkheid gebaseerd is op kenmerken en mechanismen die in de maatschappij er buiten hun echte oorsprong en hun oorspronkelijke toepassing hebben. Met andere woorden: de ideologie van de controle, die binnen de afzonderlijke instituties wordt toegepast, bedient zich van een instrumentarium, dat parallel ook in de maatschappij werkt.
= || =

Het is zeker niet toevallig, dat de bajesstrijd in de jaren '68-'70 juist de opvatting over de afzondering aan het wankelen brengt; zowel wat ervan in de instellingen werd toegepast, als hoe erover gedacht werd in linkse kringen wan-

neer de gevangenis ter discussie stond. Wat dit laatste betreft gewortelde dubbele houding doorbroken, gebaseerd op de moraal die aan sommigen "werwilligheid en aan anderen "gevaarlijkheid" toekent. De sociale strijd in die dagen wakte niet de indruk, dat er hegemonieaanspraken of een verplichte centraalstelling bestond, maar benadrukte het specifieke van iedere maatschappelijke sektor onder het geheel van een mogelijke algehele bevrijding. Daarom gaven de gedetineerden blijk van precies die autonomie en juist die authenticiteit, die bij hen in de strijd altijd ontkent wordt. Diegene die bestemd zijn voor opsluiting en afzondering, eisen met recht opening naar de maatschappij toe en maken duidelijk, betrokken te zijn bij hun omvormingsproces.: gevangenis en maatschappij zijn terreinen van één en de zelfde strijd.

De uitbarsting van de gevechten laat een duidelijke houding ten

gunste van de gedetineerden zien, die op links onmiddellijk een sterk emotionele aantrekkingskracht uitoefent; maar even later begint het wikken en wegen en zet zich een zoeken door naar politieke en organisatorische modellen, waarop de conflicten van het subproletariaat moet worden herleid. En het is wel duidelijk, dat dit proces uitmonde in een soort politieke simplificatie, gezien de verkalkte theoretici in deze kwestie en het gebrek aan specifieke analyses over de samenstelling van de gevangenen en de sociale functie van de detentie. De bajesstrijd wordt tot op zekere hoogte wel gelegitimeerd, maar dan alleen in zoverre kriminaliteit als iet natuurlijk wordt gezien, dat door economische crises wordt veroorzaakt en als onvermijdelijk verschijnsel binnen het kapitalistische systeem. Economische crisis en kriminaliteit worden direkt aan elkaar gekoppeld, evenals de gevangenis het uiterste antwoord is van een gewoonlijk repressief en zuiverend apparaat op het economische debakel en de maatschappelijke tegenstellingen. Opsluiting en afzondering zullen worden overwonnen, doordat het subproletariaat zich subjectief zal verenigen onder een politiek programma voor algemene bevrijding. De bajesstrijd wordt dus herleid tot klassestrijd van de arbeiders, die voor zover het enige geslepen figuren betreft, zonder discussie de absolute hegemonie opeisen. Met andere woorden, zelfs wanneer aan de strijd van de gevangenen enige autonomie wordt toegekend, voor zover het uitdrukking is van de grote nood van de-

len van de bezitloze klasse: enige politieke onafhankelijkheid kan hen anderzijds niet worden toekend. Dit laatste blijft exclusief predikaat van de arbeidersklasse; en dit betekent, dat voor hen de gedetineerde geen enkele produktieve functie heeft, inherent aan de arbeidsmarkt en de mechanismen van realisering van de waarde.

= III = wordt vervolgd
 = IV =
 = V =

vakoli organiseert: openbaar politiek gesprek

Woensdag 17 oktober, 's avonds vanaf half acht is er in de Klos, Zandstraat 10 een Openbaar Politiek Gesprek voor iedereen.

Belangrijkste onderwerp: de herziening van het sociale zekerheidsstelsel.

Aan de discussies zal door zo veel mogelijk betrokkenen worden meegedaan. Dat zijn: politici, ambtenaren, WAOers, organisaties van werklozen, bejaarden en invaliden. Kortom: iedereen die met de maatregelen van het kabinet Lubbers te maken krijgt (nu of straks).

Twee mensen die die avond mee organiseren schrijven hieronder waarom.

Uitgangspunt is het huidige regeringsbeleid. Dat wil met een verpletterend geweld allerlei bezuinigingen doorvoeren. Het ziet hierbij de belangen van grote groepen van de bevolking totaal over het hoofd.

Wij zijn niet van plan ons bij deze politiek neer te leggen en merken dat we hierin niet de enigen zijn.

Tijdens het bezoek van de 'werklozen karravaan' aan Leiden bleek dat veel belangenorganisaties het met elkaar eens zijn. De huidige politiek moet worden stopgezet en er zijn wél allerlei ideeën hoe het wel zou kunnen.

De bezwaren en ideeën werden op papier gezet en naar voren gebracht tijdens de Burcht-bezetting in de zomer. De bezetters voerden discussies met plaatselijke politici, ambtenaren en bestuurders. Ze merkten, dat men bereid was om te luisteren.

Door deze gebeurtenissen werd het steeds duidelijker dat het belangrijk is om informatie te krijgen en door te geven. Aan elkaar en aan de Leidse beleidsmakers.

Toch werd er nog te vaak gezegd: "we kunnen er toch niets aan doen" of "De Haag beslist nu eenmaal". Dit werd de direkte aanleiding tot het organiseren van een openbaar gesprek.

Er is aansluiting en samenwerking gezocht met zoveel mogelijk organisaties van belanghebbenden. Op dit moment zijn dat: de Jongerenbeweging, het Werklozen Komitee Leiden, WKLIID BVN, Vrouwen in de Bijstand, de rechtswinkel, de Vrijwilligerscentrale, de Klos en natuurlijk de niet-georganiseerde werklozen, die als eersten op het idee kwamen.

Samen besloten we dat we ons niet zouden laten afschepen met opmerkingen als "er zijn nu eenmaal... wetten en procedures/het ligt aan De Haag".

De voorbereidingsgroep heeft de afgelopen maanden hard gewerkt aan het verzamelen van informatie. Er is gepraat met plaatselijke en landelijke organisaties, politieke partijen, de sociale dienst enz. Er zijn twee scholingsmiddagen geregeld (9 en 10 oktober, adres de Jongerenbeweging).

Tijdens deze bezigheden werd, steeds duidelijker, hoe de komende maatregelen totaal instrijd zijn met de ideeën en belangen van de mensen waar het over gaat. En dat er veranderingen mogelijk zijn als je je maar niet plat laat slaan door het geweld uit De Haag.

De verwerkte informatie kan iedereen krijgen en tijdens de avond zal gepraat worden aan de hand van stellingen. Aan de orde komt ook wat de gemeente Leiden kan doen.

Hoe zij het tij zouden kunnen keren. (Dit is soepel omgaan met de regels, maar ook beleid maken). De beleidsmakers van hier kunnen dat laten blijken of zij met onze voorstellen echt aan de slag zullen gaan.

Voorbeelden uit andere gemeentes in het land geven de verwachting, dat de gemeente Leiden haar bevolking serieus zal nemen.

Iedereen die mee wil praten is welkom: woensdag 17 oktober

de Klos
Zandstraat 10
tijd: 19.30 uur

Met optreden van een bandje & film

KORTKORTKORTKORTKORTKORTKORTKORT

In september '80 namen een aantal Boskopers het initiatief tot de oprichting van het BAFK (Boskoops Anti Fascisme Komitee). Dit naar aanleiding van fascistische en racistische uitlatingen die duidelijk kenbaar werden gemaakt. (Fascistische leuzen en tekens op de muren en het feit dat de cp 46 stemmen haalde bij de tweede kamer verkiezingen van '82 in Boskoop).

Vanaf die tijd heeft het BAFK niet stil gezeten. Zo organiseerden we festivals en filmavonden en verspreidden we nieuws en informatie over onze strijd tegen het fascisme. Ook zijn we bezig om in provinciaal verband tot samenwerking te komen met andere komitees om een centraal informatie cq aktiecentrum op te richten.

Hierover meer nieuws als het er staat.

Voor anti-fascisten in de regio Boskoop die contact met ons willen voor informatie, of die gezamenlijk een aktie willen voorbereiden:

bel 01727 - 2764 of
01727 - 7547 of schrijf
BAFK, postbus 141, Boskoop

Want de strijd tegen het fascisme, racisme en alle andere vormen van onderdrukking is ieders strijd en helaas nog lang niet gestreden.

oorlog aan de droogkloten

Hoel wat mensen uit Leiden en Delft die zich met kraken, anti-nuclaire strijd, verzet tegen kern-energie enz. bezighouden zijn zich nauwelijks bewust wat zich vlak naast hun deur op universiteit of hogeschool afspeelt. Ook veel studenten en docenten houden zich bezig met vreedzaamheid, milieu of solidariteit met de derde wereld. Dit staat voor de meesten los van hun studie. Niets is minder waar.

De laatste tijd zijn wij bezig met het reilen en zeilen van de Leidse universiteit (RUL) en zijn

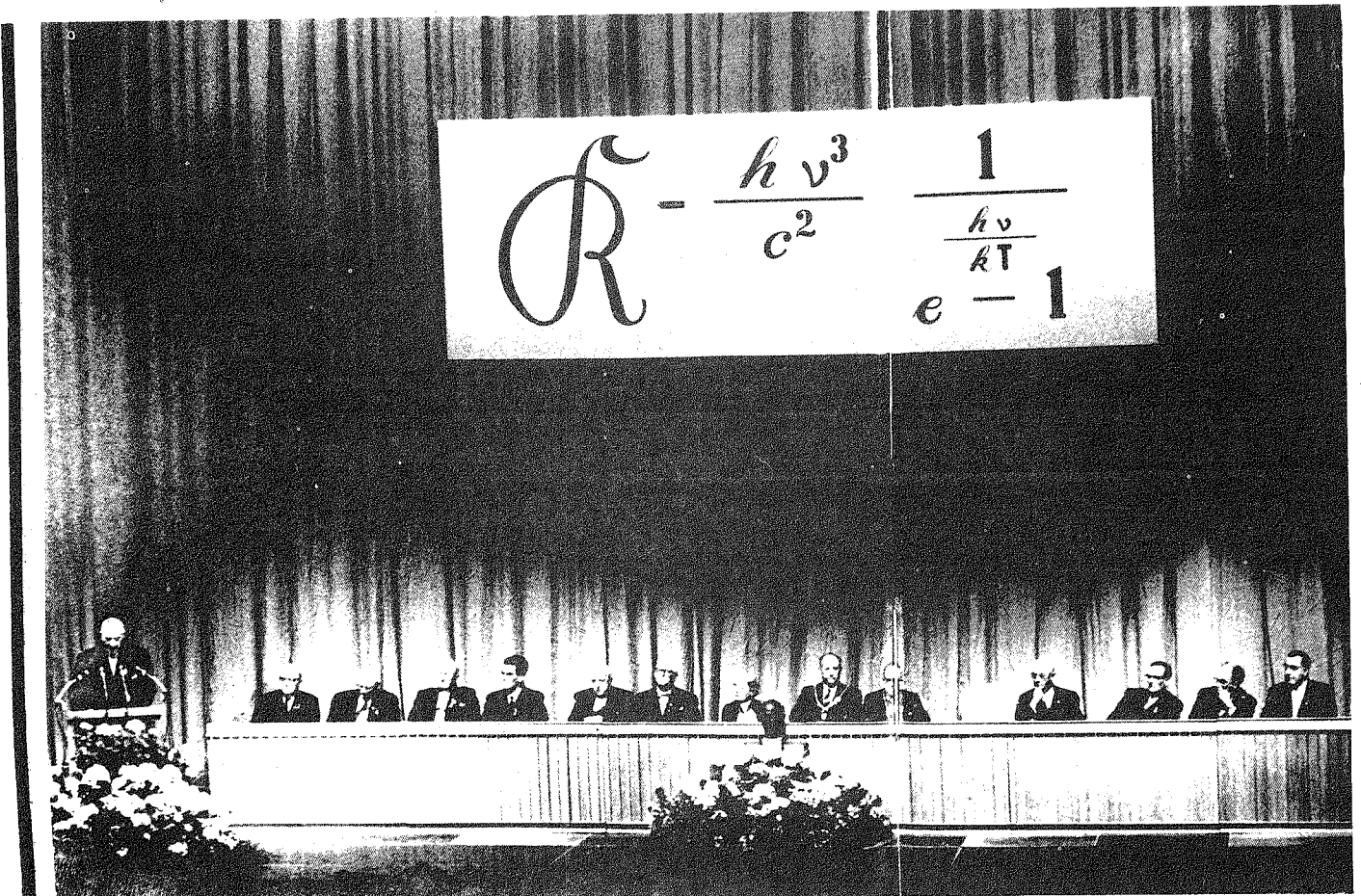
daarbij op een bolwerk van defensie- en kernenergieonderzoek, racisme en belangen van multinationals gestuit.

Veel professoren hebben zich ingegraven in defensiestuurgroep of multinational zo. Wat in de jaren zestig min of meer taboe was geworden, wordt nu als hoogste goed vereerd. Voor NATO, Oldelft, Shell of IBM staan de poorten van de universiteit wijd open. Nu komt de roep om vermaatschappelijking van de universiteit van minister Deetman met in z'n kiel-

zog universiteitsbesturen en multinationals. De gemiddelde student is in slaap gesust of bedolven onder de vergrote studielast en zo kon het gebeuren dat Philips-topman Dekker het universitaire jaar 84/85 kon openen zonder dat er wat gebeurde. Onder luid applaus van in zwart geklede heren met brillantinekapsels zei hij; "Ik ben blij dat het bedrijfsleven weer die plaats krijgt die het toebehoort."

Zijn blijdschap zal echter van korte duur zijn. Zij zijn overal. Wij ook. Ze zullen 't merken...

$$R = \frac{h\nu^3}{c^2} \frac{1}{e^{\frac{h\nu}{kT}} - 1}$$

Hieronder volgt een overzicht van de meest in het oog springende rotte plekken in het Leidse profendom. Maar Leiden is slechts een voorbeeld, in andere steden is het op sommige gebieden nog veel erger: Delft is gespecialiseerd in militair onderzoek met wapenhandelaars en defensie, terwijl op de VU in Amsterdam de hard-core van ultrarechts vertegenwoordigd is.

HEEL PROGRESSIEF

Kennis is macht is een oud spreekwoord. Dat kenn is een eerste vereiste is voor macht, komt o.a. bij sociale wetenschap goed tot uiting. Op het sociologisch instituut van de Leidse universiteit wordt in samenwerking met andere onderzoekscentra bekeken hoe sociale bewegingen functioneren. Een paar maanden voor de ontruiming en het kappen van Amelisweerd werd bijvoorbeeld eerder verzet tegen de aanleg van rijkswegen bestudeerd in opdracht van het ministerie van verkeer en waterstaat. Al jaren zoekt men naar de "oplossing van het krakersprobleem" voor huisvesting. Terwijl de onderzoekers veelal in de waan verkeren dat het heel "progressief" is om je met sociale bewegingen bezig te houden en opheldering te verschaffen aan de hogere machten, die natuurlijk niet op de "juiste" manier op verzet kunnen inspelen, wanneer ze niet weten hoe de vork in de steel steekt, is het tegendeel waar. Met de gegevens, die zij verzamelen, vormen zij een belangrijke pijler van het systeem. Hun bevindingen worden gebruikt om strategieën te ontwikkelen ter bestrijding van sociale bewegingen: of ze maar moeten doodbloeden door hun de wind uit de zeilen te nemen of er op los te knuppelen - dat wordt door sociologen uitgezocht. Hoeveel waarde de autoriteiten aan deze kennis hechten, blijkt wel uit het doen en laten van de Amerikaanse professor Richard Mansbach van de Rutgers University in New Brunswick (N.J.). Deze mede-

werker van de CIA werkt aan het door de CIA met ruim \$ 20.000 gesubsidieerde ENSAP-projekt (European Non-State Actors Project - onderzoek naar handelingsfactoren buiten de staat in Europa), dat gekonsentreerd is op de invloed van opposities in Europa op het bondgenootschap met de V.S. Onderdeel van deze studie is ook het verzamelen van al gedane studies hier.

Voor zich spreekt ook, dat de Amsterdamse politie niet wist hoe snel ze een eindschrijftie over de BLUF! te pakken moesten krijgen. Wat voor onderzoek naar het functioneren en de structuur van verzet geldt, geldt in wezen ook voor onderzoek naar andere maatschappelijke ontwikkelingen: mogelijkheden en veranderingen worden nageplozen, zodat er een adequaat beleid gevoerd kan worden.

SHELL HELPT

Terwijl bij sociologie vooral de westerse, geïndustrialiseerde wereld wordt bekeken, houdt de niet-westerse antropologie zich in de eerste plaats bezig met de derde wereld. Hier blijkt ook hoe belangrijk onderzoek van samenlevingen voor de machtigen der aarde is. Om

bijv. mensen zo gladjes mogelijk van het land waar ze leven af te krijgen, omdat er voor de een of andere multinational waardevolle grondstoffen in de grond zit; daarvoor moet je weten hoe je die mensen moet benaderen.

Zo waren/zijn Amerikaanse antropologen hun regering van dienst bij de bestrijding van o.a. de Vietcong en verzetsbewegingen in Latijns-Amerika.

Vier antropologen van de Leidse universiteit verzorgden in 1982 een cursus voor weknemers van de Shell, die op het punt stonden om te worden uitgezonden naar derde-wereldlanden. Als tegenprestatie kreeg prof. Galjart duizend gulden voor een reis naar Mexico en twaalfhonderd voor de correctie van een boek uit het Shell-fonds. Galjart's collega Buve houdt zich intensief bezig met revolutionaire bewegingen in Latijns-Amerika en zeker niet uit sympathie. Op de Shell-cursus legde

hij uit hoe een militair regime de mensen achter zich krijgt. Op de vraag, of hij daar ook de rol van multinationals in de derde wereld behandeld had, antwoordde hij: "Nee, dat heeft Shell ook niet aan ons gevraagd."

Maar er zijn meer banden met het bedrijfsleven...

Veel bloed

Zoals bekend hebben multinationals zeer veel macht. Zoveel zelfs dat ze bijv. regeringen omver kunnen werpen (ITT in Chili, United Fruit Company in Guatemala), of zich niet hoeven te storen aan een olieboycot (Shell). Ook de avonturen van Unilever op de Salomons eilanden zijn zeer onthullend. Aan alle multi's kleeft bloed, zeer veel bloed zelfs. Het enige waar het om draait is winst, zoveel mogelijk.

Ze opereren internationaal dus staan ze boven de wetten van landen. Omdat ze veel meer macht hebben dan de meeste derde-wereld landen en veel landen enorm afhankelijk zijn van multi's kunnen ze dikteren wat er in een land gebeuren moet.

Ze kunnen (vaak geholpen door westerse landen) een regering maken of breken. Democratie of niet, 't zal hun een rotzorg wezen.

Het leven van miljarden is direct in handen van multinationals, zij bepalen wat en of er gegeten wordt, wat voor een kleding er gedragen wordt of wat voor een op-

leidingen er te volgen zijn.

Voor multinationals als Shell, Unilever of Philips is de universiteit om twee redenen enorm belangrijk:

- Hier halen zij hun toekomstig kader vandaan. Daarom oefenen zij druk uit om de studie zoveel mogelijk aan hun eisen aangepast te krijgen.
- Onderzoek is zeer duur, vooral als dat niet direkt toepasbare resultaten opleverd. Daarom spannen grote bedrijven de universiteiten graag voor hun karretje.

Hieronder een lijstje met de belangrijkste bedrijven waar de Leidse universiteit (vooral in de studierichtingen Medicijnen en Natuurkunde) mee samenwerkt: Philips, Unilever, Shell, Tandy, Gist Brocades, Ago,

Oldelft, General Electric, IBM, Bell Telephone (= ITT), BAT en de farmaceutische reuzen: Organon, Duphar, Ciba Geigy en Hoechst

EXKUSES

Laatst genoemde bedrijven zijn berucht geworden om hun smerige praktijken in de derde wereld. Weerzinwekkend waren de advertentiekampagnes van Organon in Thailand, waarbij een ondervoed kindje getoond werd dat door het innemen van het geneesmiddel Orgabolin van z'n honger verlost zou zijn. Organon laat bij de agressieve verkoopsmethodes in de derde wereld contra-indikaties op de bijsluiter weg en voegt extra deugden toe.

Ciba Geigy is nog botter. In

1976 bood dit bedrijf zijn exkuses aan aan de slachtoffers van Clioquinol, een middel tegen diarree. Door dit middel te gebruiken werden nl. in Japan dertig duizend mensen voor hun leven verlamd. Ciba betaalde schadevergoeding, maar exporteert het middel nog steeds naar 51 derde wereld landen. In 39 daarvan is het zonder recept verkrijgbaar!

Maar zoals meestal is het onrecht gekleed in nette pakken, moderne wolkenkrabbers en de schijn van beschaving en medemenselijkheid. Niemand die met hen samenwerkt mag zich hier echter achter verschuilen en zeggen dat hij van niets wist.

Slechts enkelen durven daadwerkelijk iets te ondernemen. Zo startte op de universiteit van Nijmegen een onderzoek naar de handel en wandel van multi's in India en ook op andere universiteiten wil nog wel 'ns iemand een skriptie schrijven over dit onderwerp, maar de uitkomst is voorspelbaar: multinationals richten veel schade aan in de derde wereld. Konsekwenties voor het beleid van de universiteit heeft dit nooit gehad en dat is ook niet zo verwonderlijk, want er staan grote belangen op het spel - niet alleen voor de bedrijven, ook voor professoren, waarvan een aantal vooral van rechten aan de top van allerlei grote ondernemingen te vinden is. Prof. dr. E.H. van der Beugel spant hierbijde kroon met meer dan 14 funkties (o.a. ABN, Bank Mees en Hope, Estel, Fina, Nat. Nederlanden en Stork). De professoren Grapperhaus, Halberstadt, Bötcher, Zoutendijk, Vinken en Wassenbergh doen het echter ook leuk. Anderen worden gespekt met geld uit o.a. het Shell-fonds (f 20.000 per jaar) of krijgen schenkingen van bijv. Elsevier NDU terwijl de professoren van der Eb en Kalshof zich lieten vereren met de Akzo- resp. Shell-prijs.

Helemaal lukratief zijn de bijverdiensten bij verzekeringsmaatschappijen. De werkgroep ongevals- en verkeersslachtoffers schreef hier

over aan de tweede kamer: "Zelfs professoren aan de universiteit stellen (tegen honorering door die maatschappijen) vernietigende rapporten op over slachtoffers, samen met allerlei verdraaiingen van feiten, waarvan deze patienten de dupe worden".

Maar deze lijst is nog veel langer, de feiten nog veel triester. De macht van het bedrijfsleven en haar aanhangers heeft een overheersende invloed op het gedrag van de universiteit.

VREDESDUIVEN

Niet alleen in het bedrijfsleven hebben leidse juristen een vinger in de pap. Algemeen gesteld worden bij rechten regels geproduceerd, die het maatschappelijk leven in bepaalde banen leiden: wetten, verordeningen, voorschriften en ook hoe deze uitgelegd en toegepast moeten worden. Professoren en medewerkers van de juridische fakulteit zitten in allerlei advies-, staats- en wetskommissies, waar wetten en be-

leid voor de regering uitgedacht, onderbouwd en bekomentarieerd worden, schrijven in vaktijdschriften en maken deel uit van de rechterlijke macht of de regering.

Hoe en ten gunste van wie ze hun invloed uitoefenen blijkt al uit de sterke vervlechting met het bedrijfsleven, maar nog opvallender is de grote NATO- en kernwapenlobby die in hoofdzaak te vinden is bij de vakgroepen 'Internationaal publiekrechtelijke vakken' (o.a. prof. P.H. Kooymans en prof. F.

Ka'shoven) en 'Politieke wetenschappen' (o.a. prof. A. van Staden, prof. E.H. van der Beugel, die waarschijnlijk opgevolgd wordt door prof. F.A.M. Alting van Geusau). Voor een keertje merkte het CDA-kamerlid Frinking terecht op dat het hier om 'een soort elite' gaat, 'die zichzelf in wisselende fora bevestigt in zijn denkbeelden'. Ze zitten zowel in advieskommissies inzake oorlogsvraagstukken als in allerlei rechtse pressiegroepen. Om wat voorbeelden

te noemen: prof. P.H. Kooymans zit in de Adviesraad Defensieaangelegenheden, de Advieskommissie volkenrechtelijke vraagstukken en bij de defensie denktank 'Clingendael'; prof. F. Kalshoven zit in de zgn. Ontwapeningsadvieskommissie (die voor plaatsing pleitte), de NATO-fanklup 'Atlantiese Kommissie', weer 'Clingendael' en werkt mee aan het militair juridies tijdschrift; prof. A. van Staden zit bij Clingendael, de Ontwapeningsadvieskommissie, de Atlantische Kommissie (AC), zat in de raad van toezicht van de hogere krijgsschool en leidde een werkgroep van de AC die op hetzelfde moment zich voor plaatsing uitsprak als de ontwapeningsadvieskommissie; daarvan is de voorzitter F.A.M. Alting van Geusau, bekend van de bewering dat Moskou achter de vredesbeweging zit. Hij zit verder bij de AC (ook in de werkgroep van Van Staden), het OSL, het ICTO, de advieskommissie volkenrechtelijke vraagstukken en het door de BVD opgezette 'Centrum voor Europese Veiligheid en Samenwerking'. Een benoemingskommissie o.l.v. Van Staden stelde hem als opvolger van Van der Beugel voor, die behalve meer dan 10 kommissariaten in binnen- en buitenland in de AC en de Bilderberggroep zit.

KETCHUP

Daar vervult hij nu een erefunctie, als sekretaris opgevolgd door prof. V. Halberstadt, die... ook weer aan de Leidse universiteit verbonden is, een aantal kommissariaten bezit en in de SER en de adviesraad defensieaangelegenheden zit.

De Bilderberggroep is een onderonsje van hoge figuren uit de westerse politiek en economie - belangrijke politici als Heath, Luns, Zijlstra, Kissinger, Brzezinski, Schmidt, Pix enz. en topmensen uit het bedrijfsleven van o.a. oliemaatschappijen, banken (bijv. Chase Manhattan), Heineken, Philips, Heinz (van de ketchup), Brown Boveri Com-

pany, Unilever en ga zo maar door. Een ooggetuige omschreef het gezelschap als "niet de staatshoofden, maar degenen die de bevelen aan de staatshoofden geven". Doel van de met hulp van de CIA opgezette Bilderberg-konferenties is het aantrekken van de banden tussen de verschillende direkt belanghebbenden aan 'de westerse vrije wereld BV' en interne verdeeldheid uit de weg te ruimen. Volgens een ex-CIA agent zijn de konferenties NATO-vergaderingen in miniatuur.

I LOVE NATO

Terwijl bij rechten grote betrokkenheid bestaat bij het bepalen van de koers van het militarisme, wordt op andere plaatsen binnen de Leidse universiteit meegewerkt aan de praktische uitvoering daarvan: in samenwerking met het ministerie van defensie, onderzoekscentra van o.a. de Royal Airforce en de Bundeswehr, wapenindustrie, TNO en de NATO. De laatste twee spelen hierbij de belangrijkste rol.

De betrokkenheid van de NATO bij de wetenschap strekt zich zo'n beetje tot alle takken van onderzoek uit. Er bestaat een militair

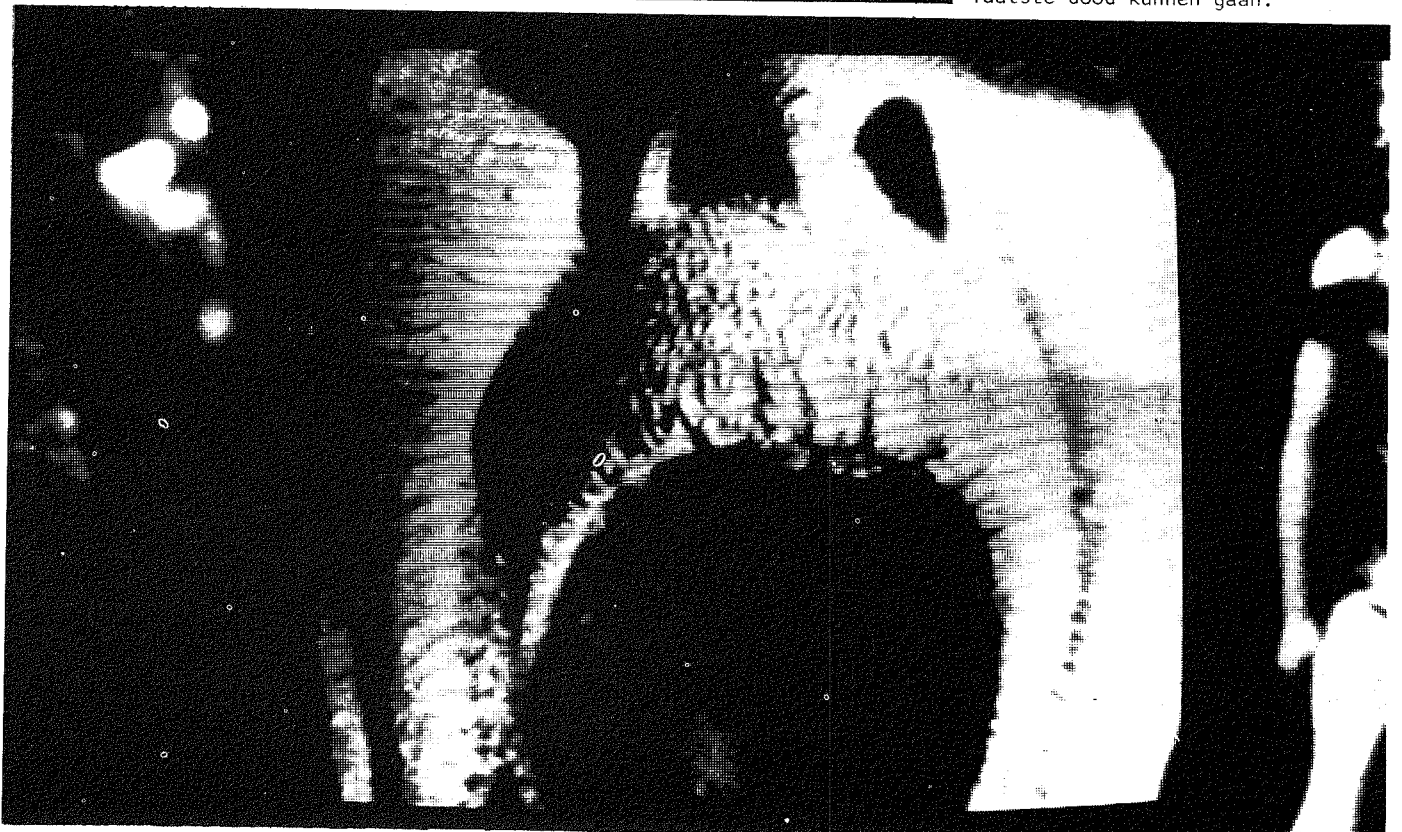
en een civiel wetenschappelijk programma, die beide in de eerste plaats gericht zijn op het coördineren van onderzoeken en het stimuleren van uitwisseling tussen wetenschappers uit allerlei landen over de gehele wereld (waaronder ook Zuid Afrika).

Binnen het militaire gedeelte van de NATO bestaan een aantal afdelingen, die zich met technische en wetenschappelijke aspecten van oorlog bezighouden. Eén daarvan is in Den Haag gevestigd: het technisch centrum van SHAPE (Supreme Headquarters of the Allied Powers in Europe). Dit is ondergebracht bij Defensieonderzoek-TNO (DO-TNO), voorheen de Rijksverdedigingsorganisatie (RVO). DO-TNO doet op nationaal gebied wat de NATO Science Committee op internationaal nivo doet. DO-TNO bezit ook een aantal onderzoekscentra waar bijna alleen militair onderzoek plaatsvindt, zoals het Laboratorium Elektronische Ontwikkeling voor de Krijgsmacht in Oegstgeest, het Fysisch Laboratorium in Den Haag en het Instituut voor Zintuigfysiologie (IZF) in Soesterberg.

OM TE KOTSEN

Maar ook in andere TNO-onderzoekscentra wordt meegewerkt aan oor-

logsvoorbereiding, zoals het Medisch Biologisch Laboratorium (MBL) in Rijswijk, dat sinds 1977 bij de gezondheidsorganisatie van TNO is ondergebracht (tot dan RVO) om geld te kunnen krijgen van Euratom, maar nog steeds veel militair onderzoek doet. Op het MBL wordt onderzoek gedaan naar infectieziekten, genetische manipulatie, biologische en chemische wapen(rustingen). Zo werd in 1982 een pak ontwikkeld voor piloten tegen gassen, om maar iets te noemen. Tussen het MBL-RVO en de Leidse universiteit bestaan zeer nauwe contacten. Het gaat hierbij vooral om de vakgroepen farmacologie, genetica en infectieziekten. Er wordt samen onderzoek gedaan en een groot aantal onderzoekers heeft vroeger bij het MBL gewerkt. Wat voor merkwaardige types dat zijn wordt goed geïllustreerd met de uitspraak van de Leidse professor Rörsch, die 'de eenmans schutterput een uitstekende methode tegen straling vond. Op een MBL-symposium in 1970 vertelde hij, dat "het streven erop gericht is een pil te konstrueren die ingenomen wordt vlak voor de bestraling plaatsvindt en dan het effect van de straling vermindert" - een pil waardoor NATO-soldaten als laatste dood kunnen gaan.

Een andere vreemde aangelegenheid is het onderzoek dat door het MBL naar CS-gas is gedaan. Voor de invoering op 30 april 1980 werd CS-gas onderzocht door het MBL, dat tot de slotsom kwam, dat het een zeer humaan middel was, terwijl een Nederlands onderzoek uit 1977 het tegendeel had uitgewezen. Er waren namelijk al een aantal dodelijke ongelukken in de VS, Vietnam en in Noord-Ierland bekend.

Toen na een paar jaar intensief gebruik in Nederland (vooral in Dordrecht, waar in 1978 en 1979, in Duits-

land en Zwitserland de gevaren niet meer verhuld konden worden, deed het MBL een nieuw onderzoek en ... kwam tot de konklusie dat CS met uiterste spaarzaamheid als laatste middel moest worden toegepast...

land en Zwitserland de gevaren niet meer verhuld konden worden, deed het MBL een nieuw onderzoek en ... kwam tot de konklusie dat CS met uiterste spaarzaamheid als laatste middel moest worden toegepast...

HUMAN FACTORS

Het civiel wetenschappelijk programma van de NATO Science Committee is gericht op ondersteuning van het militaire programma en bestaat uit het organiseren van lezingen, congressen en beurzen. Bovendien zijn er een aantal specialismen die ekstra aandacht krijgen: o.a. meteorologie, ekologie, toxicologie en "human factors".

Zo werd in Engeland en Frankrijk een onderzoek gedaan naar "arbeidsvreugde" en over de hele wereld verspreid vindt in opdracht van en gekoördineerd door de NATO onderzoek plaats naar verkeersproblemen; in Nederland onder andere bij het IZF.

Van de afdeling psychologie van het IZF is de Leidse professor A. Wagenaar het hoofd. Die afdeling heeft een paar jaar geleden onder andere een methode ontwikkeld om de aandacht van mensen te meten die achter een sonar-

scherm zitten te vergroten.

Normaal duikt er maar af en toe een stipje op dat moet worden gemeld. Door om de paar minuten een aantal 'nepstippen in beeld te laten komen wordt de waakzaamheid opgevoerd. Op de universiteit houdt Wagenaar zich met hetzelfde bezig.

Andere professoren en medewerkers van de RUL hielden lezingen of deden mee aan congressen, die door de NATO werden georganiseerd, zoals bijvoorbeeld G. Zoutendijk.

Toch is het op andere hoger onderwijsinstellingen veel erger. Aan de TH Delft wordt heel erg veel militair onderzoek gedaan. Er wordt veel samengewerkt met OLDelft (een prof heeft er zelfs een kommissariaat) en bijv. de vakgroep lucht- en ruimtevaarttechniek doet vrijwel uitsluitend onderzoek voor militaire doeleinden. Maar het kan ook beter: de Groningse universiteitsraad heeft besloten dat er geen militair onderzoek meer gedaan mag worden (of het gebeurt is wat anders).

JONG GELEERD OUD GEDAAN

Na het voorafgaande, waaruit duidelijk blijkt welke partij de universiteit in hoofdzaak kiest, zal het niemand verbazen, dat zij behalve onderwijscentrum ook opleidingsinstituut voor het kweken van top- en kaderpersoneel voor overheid en bedrijfsleven is.

Toen eeuwen terug universiteiten werden opgericht, was dat zelfs de eerste opzet; wat dat betreft is er weinig veranderd, in ieder geval niet in Leiden, waar ook nog steeds het studentencorps een belangrijke rol speelt. Het kroost uit Wassenaar leert behalve allerlei vaardigheden op de sociëteit ook elkaar kennen, goed afgeschermd van de buitenwereld.

Een typerend geval is Molly Geertsema. Over zijn

stu-
denten-
tijd in
de jaren
dertig zei
hij laatst in
de telegraaf, dat
hij werkloosheid en
armoede toen alleen
maar uit de krant kende.
Dit terwijl Leiden één
van de armste steden van
Nederland was/is. (Over het
corps stond eerder wat in de
Zwarte no. 3)

De laatste tientallen jaren be-
staat de ontwikkeling dat steeds
meer mensen die niet uit de bestaan-
de elite voortkomen ook gaan stu-
deren, ook in Leiden. De oude tra-
ditie wordt via het corps in stand
gehouden; duizend piek om lid te
worden is niet voor iedereen weg-
gelegd. Maar toch nog voor teveel
mensen. Daarom is er sinds vorig
jaar een tweede universiteit in
Leiden: Webster University. De mul-
tinationaal die ook vestigingen in
de VS, Zwitserland en Oostenrijk
heeft, biedt colleges in 'interna-
tional relations', 'economics/fi-
nance', 'human relations', 'mana-
gement', 'marketing' en computer-
wetenschap.

Kortom een ideale opleiding voor
iemand die wat wil worden, maar
daar moet wel voor worden betaald:
elk college kost ruim duizend gul-
den, een volledige studie ruim 56
duizend gulden. Er kan door de eli-
te weer opgelucht worden adem ge-
haald.

NEUROPATEN

Een elite die zich van oudsher
al verheven voelt boven het plebs.
Diskriminatie op de Leidse univer-
siteit is al even oud als haar be-
staan. Tegenwoordig is die houding

voor-
al nog
te vinden
op Minerva,
maar niet al-
leen. Het aan-
tal vrouwelijke
professoren is op
de vingers van één
hand te tellen. En on-
der professoren zijn ra-
cistische hersenspingsels
nog springlevend.

Zo prijst prof G. Zoutendijk
(OSL, Zuidafrikaanse st. Moeder-
land, voorzitter van de VVD eerste
kamerfractie, kommissaris bij Delta
Loyd en IBM) Zuid-Afrika om haar
apartheidspolitiek en beweert hij
dat: "de zwarten in hun kultuur ge-
beurtenissen min of meer passief o-
ver zich heen laten komen en niet
de verantwoordelijkheid durven ne-
men, zelfs niet wanneer zij weten
hoe dat zou moeten om verandering
te brengen".

Prof Kistemaker (jaja: ook OSL)
schreef in Bres over de waarde van
een volk. Volgens de geleerde zijn
Indiërs, Brazilianen en Russen on-
beschaafd, onbetrouwbaar en aggres-

sief.

Terwijl
de Ameri-
kaan een
voorbeeld voor
hen allen kan
zijn. Erg is dat
voor velen alleen
het feit dat zo iets
wordt gezegd door een
professor al het bewijs is
dat het wel zo zal zijn.

De inmiddels vertrokken professor Chorus maakt het zo mogelijk nog bonter. "Alle niet-Islamieten zijn voor de Islamiet tot op heden ongelovige honden", betoogt hij in het boekje 'De Nederlandse Natie' van Civis Mundi, een klup hooggeleerden, die zich inzet voor het behoud der oude waarden. Ook beklaagt deze psycholoog zich over de moderne geneeskunst. "Hierdoor blijven veel kinderen in leven, die vroeger zouden zijn gestorven, maar nu als neuropaten of erger de wereld ingaan. Ze werken irriterend en ondermijnend op hun omgeving en haar moreel en beïnvloeden soms dankzij bepaalde literaire capaciteiten in belangrijke mate de letterkunde en het psychopathologisch klimaat dat in de laatste honderd jaar hand over hand veld wint.....".

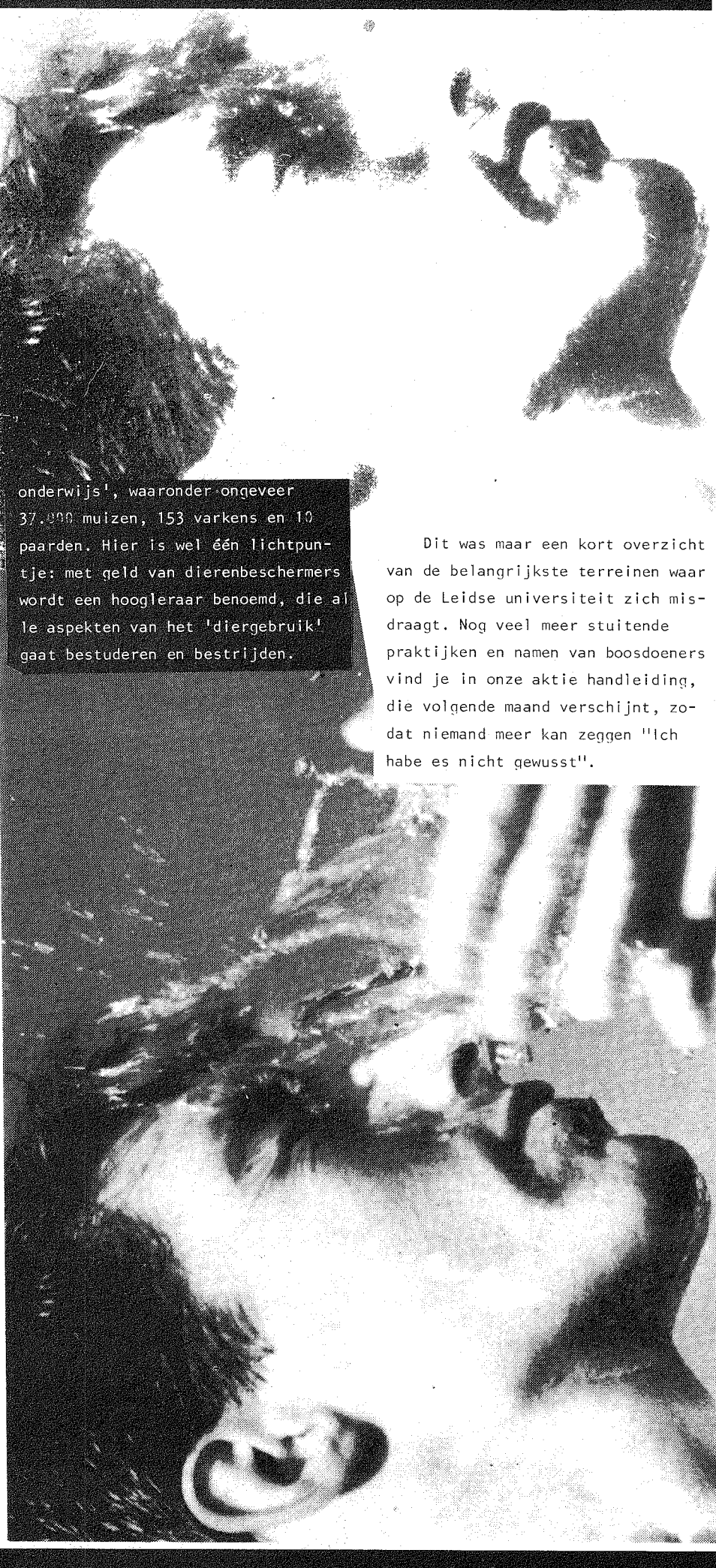
De macht moet in handen van de wetenschappers komen, schreef Kistemaker -zij weten wat goed voor u is. Het psychopathologisch klimaat is blijkbaar flink in de hoofden van deze bollebozen gevaren.

VARKENS

Tot slot nog twee zaken. Kernenergie en dierproeven. Terwijl het overgrote deel van de Nederlandse bevolking tegen kernenergie is, wordt in onderzoekscentra overal in Nederland hard doorgewerkt aan het technisch 'perfektioneren' van kernenergie. Ook in Leiden vindt veel onderzoek plaats, vooral met het ECN in Petten, het IRI (de interuniversitaire kernreaktor) in Delft en met buitenlandse onderzoekscentra.

De eerder genoemde Kistemaker is zelfs wereld beroemd geworden als vader van de ultracentrifuge, maar helaas gaat zijn kennis de elementaire deeltjes niet te boven. Ook werkt de universiteit op dit gebied samen met Soedan; dat land waar een diktator met harde hand regeert en overal vijanden vermoedt (en heeft).

Ethiek is een vak waarvoor de gemiddelde hoogleraar een zware onvoldoende zou halen. In 1981 werden in Leiden 59.266 dieren erdoorheen gejaagd onder het motto 'onderzoek en

onderwijs', waaronder ongeveer 37.000 muizen, 153 varkens en 10 paarden. Hier is wel één lichtpuntje: met geld van dierenbeschermers wordt een hoogleraar benoemd, die alle aspecten van het 'diergebruik' gaat bestuderen en bestrijden.

Dit was maar een kort overzicht van de belangrijkste terreinen waar op de Leidse universiteit zich misdraagt. Nog veel meer stuitende praktijken en namen van boosdoeners vind je in onze actie handleiding, die volgende maand verschijnt, zodat niemand meer kan zeggen "Ich habe es nicht gewusst".

privé-legers in morgenstond

Deze zomer overleed een 72 jarige gepensioneerde landmachtofficier. De voormalige militair was woonachtig in het Haagse Morgenstond. De zaak kwam in de openbaarheid toen het ziekenhuispersoneel op het stoffelijk overschot een geladen pistool aantroef. De politie vond in zijn woning onder andere 91 revolvers en pistolen, 35 geweren, 10 machinegeweren, 123 onkomplete geweren, 100 granaten, 200.000 scherpe patronen, 65.000 hulzen en ongeveer 25 kilo kruis- en springstof. Aldus de krantenberichten die als enig nadere informatie gaven dat de man vroeger konservator van het legermuseum in Leiden was geweest. Een gevaarlijk gek die met dit arsenaal in zijn driekamerflat de buurt in de lucht had kunnen laten gaan. Verdere persberichten zijn er tot nu toe niet geweest.

Gevaarlijk lijkt deze heer G. wel, maar gek zeker niet. In ieder geval niet zot genoeg voor de doofpot, die veel betrokkenen graag open trekken.

De aangetroffen wapens zijn te groot in aantal en te nieuw voor een verwoed verzamelaar. Het is meer iets voor de uitrusting van een privé militie in tijden van crisis. Een legertje dat in staat is in zo'n geval de belangrijkste punten van de regeringssad De Haag bij verrassing over te nemen.

Gezien de controle die er op dergelijke partijen wapens wordt uitgeoefend en de aard van het aangetroffen materiaal, is het vrijwel

zeker dat de Nederlandse overheid, tenminste Binnenlandse zaken en Defensie, ervan op de hoogte was dat bij het Haagse Leyenburg ziekenhuis een alternatief wapendepot was gevestigd. Een dergelijke partij raakt niet zo maar zoek. Men komt eraan via het officieuze circuit, via de half-illigaliteit, waarvan in de Nederlandse speelfilm 'De Schorpioen' zo'n treffend beeld wordt geschetst.

De ontdekking is geen kuriosum, maar een ongewild gevolg van een plotselinge dood in het ziekenhuis. Normaal gesproken gaat de politie bij de ontdekking van zo'n wapendepot op onderzoek uit. Wie heeft de wapens geleverd, wie het geld voor de aankoop en waar is het oorlogsmateriaal voor bestemd? In De Haag belde de politie de gemeentereiniging en liet het uitgebreide archief van de officier, waarin deze informatie te vinden zou zijn, binnen vierentwintig uur vernietigen. De erven stemden, om rotzool te voorkomen, daar achteraf mee in, lijkt het.

Men wiste de sporen uit, in plaats van ze te zoeken.

Nog vreemder wordt het, als men weet dat deze levende Schorpioen, deze echte kolonel Snijders, geen onbekende was in linkse kringen. Onze gepensioneerde drager van 's lands wapenrok gaf niet alleen uitgebreid aan kollektes voor linkse doeleinden, hij was bovendien een allerminst slapend lid van de Communistische Partij van Nederland, de CPN. Niet van de laatste tijd, maar sinds jaren.

Niet al zijn papieren zijn in de ovens van '80? Gaan van verdwenen omstandigheden. Het zijn enkele stukken papier te drukken. Volgens de titel van dit artikel kan men hieruit opmaken dat deze ex-konservator van de museum der krijgsmacht behalve behoorde van een ondergrondse munitiedepot en jarenlang lid van de CPN, tevens informant was voor verschillende inlichtingendiensten.

Een man die van twee walletpjes at of een provokateur? Het beeld blijft inkompleet. Waarschijnlijk is, dat het hoofd van deze landmacht militair kon dienen als steunpunt voor een privé militie, waarschijnlijk is, dat er sprake was van infiltratie (maar wie infiltreerde wie?). Onwaarschijnlijk is, dat de CPN ervan op de hoogte was, waarschijnlijk is, dat de BVD wel op de hoogte was.

Hoe waarschijnlijk is, dat andere gepensioneerde landmachtofficieren of actieve marineofficieren elders bezig zijn met depots voor privé-milities? In hoeverre heeft de rechterkant van Nederland hier iets mee uit te staan? Wat weten de Nederlandse veiligheidsdiensten van deze al dan niet gepensioneerde soldaten? Die onder het mom van een wapenverzameling bezig zijn met staatsgreepje te spelen? Hoe gevaarlijk is dit spel?

In ieder geval gevaarlijk genoeg om zo snel mogelijk te proberen bij dit geval dat aan het licht kwam, om de sporen uit te wissen.

TRIX

vrouwenboekwinkel

Na een aantal jaren onderdak te hebben gehad in het Haags Vrouwenhuis heeft BOEKHANDEL TRIX sinds 3 april een eigen pand in de Prinsenstraat nr. 122. Openingstijden dinsdag t/m zaterdag van 10.00 tot 17.00 uur en sinds kort ook op donderdagavond (17.00 tot 21.00u). tel:653080

Als feministische vrouwenboekhandel geven wij informatie op het gebied van emancipatie en bevrijding van vrouwen via het geschreven woord.

We willen laten zien hoe vrouwen literair, kunstzinnig, bevrijdend, kortom creatief bezig kunnen zijn, hoe vrouwen vorm kunnen geven aan eigen bevrijding en ontwikkeling. Ook proberen wij deze taak buiten de vrouwenboekhandel voort te zetten door b.v. aanwezig te zijn met een stand op markten, lezingen, manifestaties enz. Daarnaast willen we proberen lezingen en activiteiten te organiseren rond een bepaald thema. We trachten onze collectie boeken, tijdschriften, scripties, brochures en andere artikelen zoals: affiches, kaarten, buttons, sieraden, stickers en een collectie platen, zo aktueel mogelijk te houden om aan alle vraag te kunnen voldoen.

Het grote probleem is in deze begintijd ons hoofd financieel boven water te houden. U kunt ons steunen d.m.v. een kredietbrief, dit is een lening van u aan de vrouwenboekwinkel ten bedrage van f25,- of f100,- (meerdere kredietbrieven mogelijk). U kunt dan op het moment dat het ù uitkomt bij ons een boek of een ander artikel aanschaffen ter waarde van het overeenkomstig bedrag. Giften zijn natuurlijk ook welkom! Ons gironummer is

5587509

Vrouwenboekhandel Trix organiseert op 6 oktober in samenwerking met Olga Shantiprekash van de Stichting voor Surinamers, Joke Junger van de Novib en het Haags Vrouwenhuis een literair kulturele middag en avond met als motto: "Wen met de drempel". Dit als vervolg op het kongres getiteld "Ongehoorde Woorden" dat de Novib met het Wereldvenster en de V.U. op 5 oktober in Amsterdam houden. Een kongres over vrouwen en literatuur, in Afrika, Azië en Latijns-Amerika.

Ons motto hebben wij gekozen om de aandacht te vestigen op boeken over verschillende kulturen, geschreven door vrouwen.

Tevens hopen wij dat het de drempel verlaagt naar boekwinkel en vrouwenhuis.

Ons programma ziet er als volgt uit:

15.00-17.00:

Astrid Roemer leest voor uit eigen werk en signeert haar boeken in vrouwenboekhandel Trix (Prinsenstraat 122)

v.a. 17.00 :

In het vrouwenhuis (Anna Paulownastaat 15), drankjes en warm eten verzorgd door Surinaamse vrouwen.

19.30-20.00:

Matadjie Su Magala Yetie
gedichten

20.00-20.30:

Judith de Kom
gedichten

20.45-21.15:

Alma Gardeslen
gedichten en zang

21.30-21.48:

Chandra Panday
Semi klassieke dansen

21.50- 22.10:

Chitra Gajadin
gedichten

22.20-22.50:

Helen Gill
gedichten, zang, muziek

23.00- 23.20:

Nadia Tilon
Toneel of kabaret (onder voorbehoud)

Tevens wordt er doorlopend de video-film: "Nu ga ik vechten voor mezelf" gedraaid, gemaakt door het Internationaal Vrouwenkomitee i.s.m. het Delftse Filmhuis.

Ook is er een poppentoonstelling van Alma Gardeslen te zien.

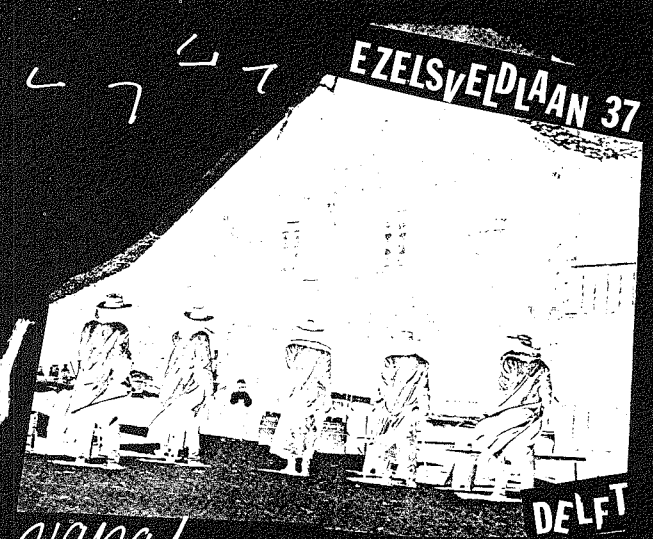
De hele avond door kunt u boeken bekijken en/of kopen op de stand van boekwinkel Trix.

Met vriendelijke groet, Vrouwen
van Trix.

DADM

BOEKEN

OPEN

vanaf
zwintig
september!

TEGENGIF

PLATEN & CASSETTES

OPEN: WO DO VR ZA
VAN 1-5 UUR
VRIJDAGAVOND 7-9 UUR

DADM / TEGENGIF DELFT

Zoals in Zwarte 8 al vermeld stond is de dellufse boeken/platenwinkel weer geopend. Na een zeer lange verbouwing zijn we op 20 sept. heel stilletjes opengegaan. We zitten nu in een bijna gelegaliseerd kraakpand op het Nieuwelaan/Ezelsveldlaan complex.

De eerstkomende weken proberen we de oude voorraad tegen lagere prijzen te verkopen.

DADM: linxe boekhandel
Tegengif: platen&kassettes

Open: wo,do,vr,za van 1 tot 5 uur
vrijdagavond 7 tot 9 uur.
EZELSVELDLAAN 37 DELFT

Delftse krakers en aktievoersters hebben woensdagnacht de gevel van stadsadvokaat Timman opgesierd met affiches en text. Dit n.a.v. het feit dat Timman nu al 15 maanden lang probeert om Voorstraat 78 te laten ontruimen terwijl dit wederom leegstand tot gevolg zal hebben. In de Delftsche Courant verklaarde hij dat hij de krakers voor de geleden schade aansprakelijk gaat stellen. Hij sprak over een bedrag van f1000,-.

Nog een paar citaten ;
" Dit is terreur "
" Ik had evengoed de advokaat van de krakers kunnen zijn "
" Ik doe slechts wat mijn opdrachtgevers van mij verlangen "
aldus sprak Timman.

ontruimen nooit sympathisant v.78

INFO-WINKEL "ALARM" LEIDEN

Vanaf 15 oktober organiseert Infowinkel ALARM op de Korte Mare in Leiden iedere maand een tentoonstelling en om de twee weken op woensdag een video-middag. Nadere informatie volgt binnenkort op affiches die je dan wel her en der zult tegenkomen. Hou het in de gaten en ga even kijken. Trouwens loop zowieso eens langs.

HET IS NIET DOOD, HET LEEFT

radikal

De hierna volgende vertaling van een deel van een artikel uit Radikal nr 128 over het maken van uiterst effectieve brandbommen en bijbehorende (tijd)ontstekingen is een aardige aanleiding om wat kwijt te kunnen over Radikal, het verspreiden van informatie, het gebruiken van geweld en het Anarchisties koekboek, dat daar weer een heel eigen kijk op heeft.

Vrij onverwacht is er een nieuw nummer van het duitse blad "Radikal" uitgekomen. Voor wie het niet kent en de artikelen over Radikal in de Zwarte 2 en 7 en uiteraard in de Vrije niet gevolgd heeft, een korte samenvatting.

Radikal is een blad van de duitse beweging. Zeg maar het blad dat de Zwarte ooit zou moeten worden. Het publiceren van, met name, verklaringen van groepen die aanslagen en andere verzetsdaden pleegden, is door de duitse overheid al aanleiding gebruikt om in te grijpen en op grond van het beruchte artikel 129 (werbung und unterstützung für eine terroristische Vereinigung) twee leden van het uitgeverskollektief van Radikal te arresteren en inmiddels te veroordelen tot 2½ jaar.

Postbus en bankrekening van Radikal werden onder bewaking gesteld en waren niet meer te gebruiken. Daarom werd gebruik gemaakt van het kantoor van de Tageszeitung. Maar ook daar werden door de duitse justitie invallen gedaan en de mogelijkheden om radikaal nog uit te brengen zonder in de bak te verdwijnen leken niet meer te bestaan.

Een aantal mensen, die zich in een verantwoording van de nu toch weer verschenen Radikal uiteraard niet verder wens te identificeren, maar zegt een geheel nieuwe groep te zijn, garanderen voor zover dat mogelijk is een voortzetting van het blad.

Abonneren en korresponderen kan. Een abonnement op 5 nummers kost 27 DM en op 12 nummers dus 47 DM. Stuur het geld met een briefje naar WOZ (zeitungskooperative) Postfach CH-8142 Zürich en dat ligt in Zwitserland. Er wordt heel dringend verzocht baar geld te sturen en geen cheques. Had je nog een abonnement lopen, dan wordt dat gewoon voortgezet.

OVER DE INHOUD VAN RADIKAL

Uitgebreide aandacht voor de herfst manoeuvres van de NAVO en de transporten van atoomafval. Een uitstekend artikel over de in augustus 1983 neergeschoten boeing en de rol van de amerikanen daarin. (beter en uitgebreider nog dan het ook niet slechte artikel in de volkskrant van enkele welen geleden). Aardige achtergrond informatie over organisaties als opus dei en p2 en nog wat andere soortgelijke klubs.

Uiteraard veel info over het proces tegen Radikalmedewerkers en over het justitionele apparaat. Veel aandacht ook voor latijnsamerika en het internationaal monetair fonds.

Verder een verslag van een abortus als verklaring voor akties tegen een berlijns gynecoloog. Schokkend vooral omdat volgens Radikal het verslag geplaatst wordt om een eind te maken aan de discussie in de beweging of deze aktie nu eigenlijk wel kon. Ook in Duitsland heeft blijkaar een niet onaanzienlijk deel van de mannelijke helft van de beweging zo zijn eigen ideeën over vrouwen en vrouwenstrijd. (Wij zijn geemancipeerde mannen en hoeven daar dus niet verder meer over na te denken.)

„Der Rechts-Staat muss Heil bleiben!“

En dan uiteraard persverklaringen rond aanslagen. Leuk zijn weer de foto's van omgeblazen elektriciteitsmasten. Dat is even iets anders dan een natte scheet in de achtertuin van Trix. En daarom maken we in deze Zwarte een begin met wat betere recepten, ook uit Radikal. Er staat nog meer in, maar neem zelf maar een abonnement.

Het plaatsen van recepten roept naast de vraag wanneer de Zwarte nu eindelijk eens in beslag genomen zal worden, ook de discussie op of je dit soort informatie moet verspreiden of niet. Een vraag die blijkbaar ook ten grondslag heeft gelegen aan het Anarchisties koekboek, een werkje dat een paar maanden geleden is uitgebracht door struikrover.

HET ANARCHISTIES KOEKBOEK

In een redelijk cynisch nawoord verklaren de samenstellers van het boek, het op de markt gebracht te hebben omdat de gehele linkse boekhandel (zo wordt ten minste gesuggereerd) doodziek werd van al die amateur revolutionairen die te lui zijn om in het leger te gaan of scheikunde te gaan studeren, om te leren hoe je een bom moet maken en dus een goek met kant en klare recepten willen hebben. En dus maar een boekje uitgegeven waar het volgens het nawoord ook niet instaat, maar daar kom je pas achter als je het al gekocht hebt.

De struikrover besluit namenlijk: "Zij die erover spreken kennen het niet en zij die het kunnen, spreken er niet over." Zo'n vlotteloope gezegde dat het natuurlijk altijd goed tot je gaat kijken wat er nu eigenlijk gezegd wordt en dat is eigenlijk: Sorry jongens, we weten het wel, maar we vertellen het jullie lekker toch niet.

Juist de mediakant van de beweging zou een belangrijke rol moeten spelen in het breed maken van informatie op een verantwoordelijke wijze.

Zo langzamerhand zijn er steeds meer mensen die in aktie willen komen maar niet weten hoe. Een deel daarvan vind zijn weg wel, maar het wereldje is ondoorzichtig en een deel verdwaald en dat is jammer, die zijn we kwijt. Of een deel gaat zelf op zoek en aan de slag met onvoldoende en onvolledige informatie. Want met goed zoeken is er in de bibliotheek natuurlijk ook wel wat te vinden.

Die mensen raak je ook kwijt aan ofwel ongelukkig verlopen experimenten en dat is jammer, ofwel aan de BVD en dat is ook jammer. Voorzie mensen van goede informatie, omgeven met alle noodzakelijke waarschuwingen, want gevaarlijk blijft het natuurlijk wel.

Een soortgelijke discussie is er gevoerd met wat technuten van aanleiding van een artikel in de Zwarte nummer 4 over het saboteren van het telmechanisme van je gasmeter.

De techneut vond dat dat niet kon. Dat was te gevaarlijk en bovendien als te veel mensen het gingen doen, dan zouden er maatregelen genomen worden om dit tegen te gaan. Hijzelf deed het af en toe voor iemand die echt in nood zat en anders niet. Dus de techneut maakt uit wie er echt in nood zit en de anderen moeten maar op eigen houtje zonder goede voorlichting met de gasmeter gaan experimenteren/want dat gebeurt toch) met alle gevolgen van dien.

Er is een groot potentieel van mensen die hun ongenoegen vorm willen geven. Laten we ze daarvoor de mogelijkheden en dus de informatie en voorlichting geven. We weten allemaal toch nog wel hoe moeizaam het is informatie te verzamelen als je het alleen moet doen.

Maar even terug naar het koekboek. Een belangrijk deel van het boek bestaat uit een overdruk van het sabotage handboek waarvan ongeveer een kwart van de bladzijden her en der niet zijn overgenomen. Enige logika hierin ontbreekt. Er worden slechts, voor mij volslagen onduidelijke, "praktische" redenen aangevoerd, wat niet wegneemt dat er heel bruikbare informatie gegeven wordt over het vervaardigen van diverse knallende en rokende stoffen.

Enig nadeel van het sabotage handboek is dat niet altijd even duidelijk is, hoe gevaarlijk bepaalde stoffen zijn en dus hoe groot het risico dat iets spontaan gaat branden of ontploffen is. Maar de aangehaalde praktijkvoorbeelden van wat er fout kan gaan zijn heel illustratief.

Verder ingaand op de vraag of geweld moet worden gebruikt, bevat het boek een oorspronkelijk Australisch artikel dat de sprekende titel draagt: "Je kunt maatschappelijke verhoudingen niet opblazen". Een boeiend artikel over de plaats van geweld (guerilla, terreur, terrorisme enz.) binnen de liberale opvattingen en aktievormen.

Iedere kritiek wordt geleverd op het blinde vertrouwen in gewapende aktie als het middel om een leefbaarder samenleving te creëren. Het door geweld provoceren van de staat die daardoor zijn ware gezicht meer en meer zal tonen, waardoor de brede massa zich uiteindelijk tegen de staat zal keren (RAF), heeft (althans daar en toen) getoond niet te werken.

Het neemt niet weg dat je het maatschappelijk bestel ook niet omver kunt lullen en het is iets te simplistisch om te stellen dat je eerst op het platteland je basis moet creëren middels bewustmaking en b.v. het opzetten van koöperaties en het daar bereikte dan misschien wel eens gewapenderhand zult moeten verdedigen. Zonder wapengeweld krijg je de ruimte niet om je basis onder de bevolking te ontwikkelen.

Klaarblijkelijk bestaat er in de humane liberale opvattingen die hier verwoord worden, geen plaats voor geweld en als het al gebruikt moet worden, is dat met schaamte. Het geheel ademt een angst voor voorhoededenken. De gewapende groepen zijn voorhoedegroepen die een nieuwe elite zullen vormen, vervanging van de ene diktatuur door de andere. Een niet ondenkbeeldig risico, maar waar zouden de Nicaraguanen zijn als de sandinisten niet de wapens hadden genomen en Somosa slechts vriendelijk hadden gevraagd of hij zijn bezit en macht zou willen kollektiveren? Misschien had hij zich dood gelachen en dan had het toch gewerkt, maar echt effectief lijkt het niet.

We moeten ons zonder meer bewust zijn van de gevaren die voorhoedevoorming in zich heeft, maar het ook weer niet zonder meer als verwerpelijk beschouwen. Een opmerking als: "Is destructiviteit een uitdrukking van angst voor liefde?" roept bij mij alleen nog maar het beeld op van een flower-power denken dat a::ang achterhaald is als zijnde toch wat al te vriendelijk. Liefde moet wel ontzettend verpletterend zijn, wil het het maatschappelijk bestel omver krijgen.

Tenslotte bevat het boek nog een herdruk van "De revolutionaire katechismus" van Sergey Nechayev. Oorspronkelijk uitgegeven in 1869 in Rusland en sinds dien talloze malen vertaald en onderwerp van hevige discussies.

Het schetst een beeld van wat een revolutionair moet zijn. Hij moet leven voor het omverwerpen van de staat (wat er daarna moet komen, wordt niet behandeld) en alles en iedereen moet daaraan ondergeschikt zijn. Vriendschappen zijn slechts mogelijk met mede revolutionairen, en dan nog alleen als het de omwenteling dichterbij brengt, als een kamaraad in gevaar verkeerd moet er een afweging gemaakt worden tussen wat het de beweging kost en wat het de beweging opleverd om hem te redden. Een aktie gericht denken, waarin voor bezinning geen plaats is. In zijn logica koud en onverbiddelijk, maar wel uiterst logisch en konsekvent. Humaniteit en vriendschap zijn heel mooi als je het je kunt veroorloven, maar wat zijn de consequenties voor het uiteindelijk doel. Het is in ieder geval een schitterende tegenhanger voor het Australische stuk.

Al met al een heel aardig boek dat praktische tips geeft, en een aanzet voor een boeiende discussie of een nadere overweging en herbezinning.

LITERATUUR

- Radikal, WOZ, zeitungskoöperatieve, postfach, CH-8042 Zürich, Zwitserland.
- Het Anarchisties Koekboek, struikrover, postbus 14688, A' dam, verkrijgbaar bij de Grote Leegte voor f5,-.
- Het sabotage handboek. Dit is een Nederlandse uitgave van het oorspronkelijk Amerikaanse: "The anarchist coocbook". Het sabotage handboek bevat maar een gedeelte van the coocbook en is in Nederland niet meer openlijk te krijgen en bij mijn weten ook verboden. Daarom is het des te opmerkelijker dat the cooc book wel zonder meer verkrijgbaar is en wel bij de Rooie Hond, zij het voor het niet geringe bedrag van f41 en een paar centen.

radikal

HANDLEIDING

regels voor het omgaan met chemicaliën

1. In het nu volgende gaan we om met chemicaliën die licht ontvlambaar en/of explosief moeten zijn. Vaak zijn deze stoffen ook nog giftig of bijtend. Ermee werken moet dus uiterst voorzichtig en bijzonder zorgvuldig gebeuren. (Als er iets fout gaat krijg je, als dat tenminste nog kan, zonder meer de kit op ziekenbezoek).
2. Open vuur is zonder meer verboden. Dat geldt niet alleen voor roken, maar ook voor straalkachels, spaarbranders van geisers, gaskachels etc.
3. En dat geldt ook voor vonken die kunnen ontstaan bij het aan- en uitdoen van het licht, al dan niet automatische elektrische apparaten en zelfs voor statische elektriciteit die met kunststoffen kan ontstaan, bijv. kunststoffen vloerbedekking. Het beste kun je daarom je vloer met krantenpapier bedekken, daarmee voorkom je ook eventuele sporen als de kit onverhoeds op huisbezoek komt.
4. Uiteraard mogen de gereedschappen waarmee je met de chemicaliën werkt niet van metaal zijn (vonken en ongewenste reacties). Om je spullen in te doen kun je het beste glas gebruiken en om de roeren en snijden gebruikt je houten spatels.
5. Op de plek waar je werkt mogen alleen die chemicaliën aanwezig zijn die je nodig hebt en ook alleen maar in hoeveelheden die je nodig hebt. Niets anders en niets meer.
6. Mengsels worden in kleine hoeveelheden aangemaakt. Dat is veiliger en bovendien zijn kleinere hoeveelheden homogener (samenhangender) en dus effectiever. Wat klaar is wordt een flink eind weggezet. Bij voorkeur in een andere kamer. Dat geldt ook voor de afzonderlijke bestanddelen.

brandbare mengsels

Voor een goede, flinke brand zijn meestal meerdere stoffen nodig, goed gemengd, zo samenhangend als maar mogelijk is. In zo'n mengsel heeft dan de ene stof de functie van vlammenmaker/brandstof en de andere van oxideringsmiddel. (Verbranden wil zeggen dat een stof zich verbindt/vermengt met zuurstof. Dat heet oxideren. Bij een houtvuur levert het hout de brandstof, de lucht de zuurstof. Voor brand is altijd zuurstof nodig).

Om de brandduur van een mengsel te verlengen wordt meestal een olieachtige stof toegevoegd. In theorie zijn er natuurlijk talloze brandbare mengsels te maken. In de praktijk worden we beperkt, omdat stoffen niet of nauwelijks te krijgen zijn, te duur zijn, of te gevaarlijk zijn om mee te werken. Bovendien leert de praktijk dat het er niet omgaat zoveel mogelijk recepten te kennen. Veel beter is het om er een paar vol ledig te beheersen en daarvan het grondrecept en de variatiemogelijkheden te kennen en toe te passen al naar gelang het uitkomt en in de praktijk nodig is.

De brandbare mengsels die hierna beschreven zullen worden zijn op basis van benzine, chlooraat of aluminium. Ze geven allemaal een flinke brand, maar hebben zeer verschillende eigenschappen. Benzinemengsels in de vorm van mollies zijn het typische wapen voor straatgevechten en wapens die van buitenaf worden gebruikt. De chlooraatmengsels zijn meer geschikt om de nesten van klassevrijanden van binnen uit uit te roken. (De terminologie is van Radikal; de vertaler).

Termiet, dat zijn mengsels op basis van aluminium, gebruikt men hoofdzakelijk voor zeer hete branden, bijvoorbeeld om metalen oppervlakten te laten smelten. Het geschikt om tegen computers te gebruiken, omdat de onderdelen zullen smelten in de hitte.

Branden zijn over het algemeen moeilijker in te schatten dan bommen, waarvan de werking door het gewicht, detonatiesnelheid en dergelijke beter te berekenen valt. Of één vuurtje een brand wordt zal afhangen van zaken als de hoeveelheid brandbaar materiaal in de omgeving van de brandhaard, de luchttoevoer (zuurstof) en hoe snel de brand ontdekt wordt.

En juist staatsinstellingen, banken en dergelijke begeringswaardige objecten zijn veelal opgetrokken uit brandwerend materiaal en beschermd door brandwachten, bedrijfsbrandweer en Sprinklerinstallaties.

Brandstichtingen mogen uiteraard nooit plaatsvinden bij bedrijven en instellingen, die zich in panden bevinden waarin of waarnaast ook mensen wonen. Met enige creativiteit moet er in zo'n geval toch iets bedacht kunnen worden, dat niet gevaarlijk is voor de bewoners.

benzinemengsels

(mollies)

De bestanddelen van deze mengsels zijn makkelijk te krijgen. De vervaardiging is eenvoudig. Daarbij moet wel goed op hetvolgende worden gelet.

Mengsels op benzinebasis moeten altijd afgesloten van de buitenlucht worden bewaart. Benzine samen met lucht levert een mengsel op dat uiterst explosief en ONKONTROLEERBAAR is. Het is niet te hanteren en dus absoluut onbruikbaar.

De meest simpele mollie maak je door in een fles 1/3 olie en 2/3 benzine te doen. Sluit de fles af met een in benzine gedrenkte doek. Steek de doek/lont aan en gooi de fles onmiddellijk weg. De fles spat uit elkaar en de inhoud veroorzaakt een vuurhaard die niet met water is te blussen.

Giet dan voorzichtig de olie erbij en roer die met een houten spatel erdoorheen.

Stop het mengsel voor gebruik in een dunnenplastic zak (plastic, zodat de olie er niet uit kan trekken) en dan in papier, karton of een ander snel brandend materiaal. Met iedere ontsteking of lont kan dit nu worden aangestoken. (over ontstekingen en lonten gaan we de volgende keer verder).

Let erop dat het chloraatsmengsel altijd aan de rand tot ontbranding gebracht moet worden. Als je het in het midden doet, ontstaat er een sterke gasontwikkeling, die het mengsel uit elkaar blaast, zodat er hoogstens enkele kruimels in brand vliegen.

De fabricage gaat als volgt. Je neemt een dunwandige glazen fles die je vult met drie delen benzine en één deel zwavelzuur (gekonsentreerd zwavelzuur van minstens 95%, dit wordt meestal voor analyses gebruikt). Wees er uiterst voorzichtig mee, het brandt dwars door je huis als je niet uitkijkt.

Giet eerst de benzine in de fles (altijd deze volgorde, nooit eerst het zwavelzuur). Giet dan langs een glazen of plastic staafje langzaam en voorzichtig het zwavelzuur erbij. Als de fles klaar is, hermetisch afsluiten met een stevige dop.

Zwavelzuur in contact gebracht met het chloraatsmengsel (zie daar) brandt onmiddellijk zeer fel. Houdt de twee stoffen altijd gescheiden. Aan één druppel zwavelzuur heb je genoeg om het chloraatsmengsel de lucht in te jagen.

De chloraatspasta wordt tussen twee lagen wondgaas gestreken. Als de pasta te kruimelig is kunnen 2 delen olie worden gebruikt. Het bestreken gaas op het laatste moment om het bovenste deel van de fles te leggen. De fles moet absoluut droog en vrij van zwavelzuur zijn. Leg het gaas op het laatste moment om de fles. Een geprepareerde fles die tijdens het transport breekt, gaat zonder meer in een hels vuur op.

Natriumchloraat trekt vocht aan en moet goed droog zijn. Neem het in je (droge) hand en druk erop. Als dit geen sporen nalaat is het spul goed droog. Anders drogen in de zon of je verwarmd wat zand tot niet meer dan zestig graden, spreidt het warme zand uit, leg er kranten op en daarop je mengsel. Andere droogmethodes, zoals kachels, ovens, föhns, kookplaatjes etc. zijn levensgevaarlijk.

Als je grondstof te klonterig is kun je het maar beter weggooien. Denk altijd goed na waar je het gebruikt, wanneer je het gebruikt, hoe je het gebruikt en DRIE keer waarom je het gebruikt!!!!

(wordt vervolgd)

chloraatsmengsels

In chloraatsmengsels dient het natriumchloraat als oxideringsmiddel (zuurstofdrager) en het poedersuiker als vlamdrager (brandstof). Als het chloraatsuikermengsel wordt aangestoken krijg je een fel en snel opbrandend vuur. Om de duur van de brand langer te maken kan er (net als bij benzinemengsels) olie worden toegevoegd. Heel geschikt is wonderolie. Of dikke motorolie bijv. SAE 30, omdat die niet zo dun is als dieselolie en niet zo dik als groene zeep. De beste mengverhouding is:

7 delen natriumchloraat
3 delen poedersuiker
1 deel olie

(de delen zijn gewichtseenheden) Dit wordt zo goed mogelijk vermengd zodat er een samenhangende pasta ontstaat. Dat mengen gaat als volgt:

Natriumchloraat en poedersuiker worden in de juiste verhouding in een glazen schaal gedaan en met een houten spatel door elkaar geroerd. Als je een afsluitbaar glazen iets hebt (bijv een weckfles) dan doe je de grondstoffen daarin, je maakt de rand van de fles goed schoon, zodat er geen chloraatkorrels achterblijven. Je sluit de fles en draait hem als een trommel zodat de inhoud goed wordt vermengd. Om een goed mengsel te krijgen moet je met kleine hoeveelheden tegelijk werken.

Neem per keer niet meer dan bij elkaar ongeveer een ons chloraat en suiker.

zelfontbrandende

mollies

Deze mollies hoeven niet aangestoken te worden: Aansteken en weggooien van een brandende mollie maakt een hoop mensen nerveus, waardoor het gooien en vooral het mikken minder goed lukt.

De mollie ontbrandt vanzelf omdat bij het breken van de fles de verschillende stoffen bij elkaar komen en met elkaar een reactie aangaan, waardoor het spul begint te branden. Het proces duurt enkele seconden en heeft zijn beperkingen.

Het vuur is minder hevig dan bij een gewone mollie, maar het voordeel is dat je je op het gooien kunt concentreren.

PS. In de vorige Zwarte stond een stukje van iets uit Eindhoven. Wellicht dat deze figuur tevreden is over dit artikel. Ik had graag wat verder ingegaan op het geschrevene, maar ik werd ietwat geremd door:

1. De volslagen onsmakelijke naam van deze figuur, namelijk Zyklon Bernard. Het zal niet onbekend zijn dat Zyklon B het gas was dat de Duitsers in hun gaskamers gebruikten. En

2. De volslagen onbegrijpelijk inhoud van het stukje, waarvan ik slechts intuïtief kan aannemen dat het kritiek op de Zwarte zou moeten behelzen. (B.)

In de Zwarte nr.5 stond al een stuk over de Vancouver Five; vijf Canadezen die in januari 83 werden opgepakt en beschuldigd van een aantal aanslagen, op een fabriek van kruisraketonderdelen, een energiecentrale en een aantal pornowinkels. Intussen zijn ze veroordeeld, en moeten nu hun gevangenisstraf uitzitten, die voor twee van de mensen tot 20 jaar is opgelopen.

Het leek me niet zo zinnig over de processen te schrijven; net zoals hier in Nederland trekken kapitaal en staat aan het langste eind, dankzij pershetzes, illegale af luisterpraktijken, het bemoeilijken van de verdediging enz. Beter is het om te kijken wat de vijf te zeggen hebben, en proberen de strijd voort te zetten, zodat ze niet voor niets in de bak zitten. Daarom hier een vertaling van het stuk "The work ethic and the western dream" van Gerry Hannah, één van de vijf.

Het arbeidsethos en de westerse droom

Flink wat mensen schijnen tegenwoordig door te hebben dat grootschalige ondernemingen, ontbossing en mijnbouw, en verdergaande "ontwikkeling" van de grond uiteindelijk tot een verwoest en onherbergzaam leefmilieu zullen leiden. Maar om de een of andere reden blijven de meeste mensen, hoewel ze zich dit realiseren, deze praktijken aksepteren en zelfs ondersteunen, en meestal volhouden dat ze noodzakelijk zijn. Je kunt je afvragen waarom een zogenaamd intelligente diersoort er zo'n zelf-destruktieve manier van denken op na wenst te houden. Het antwoord is simpel zat: voor de banen.

We zijn bereid wouden te kappen en rivierdalen onder water te zetten, waarbij honderden wilde dieren verjaagd worden (en waarvan er later veel zullen doodgaan door gebrek aan voedsel en beschutting) terwille van de banen. We zijn bereid ontelbare kwetsbare ecologische gemeenschappen te veranderen in een woestijn van beton, industrieel afval en modder terwille van de banen. We zijn bereid rivieren, meren en de lucht te vergiftigen met allerlei soorten rotzooi terwille van de banen. In feite zijn we bereid om deze aarde te ontwrichten op welke manier dan ook, zolang de loonstrookjes maar binnen blijven komen.

Vancouver

Omdat we een volledig geïndustrialiseerde samenleving zijn, geloven we dat we om te overleven, werk moeten hebben, en zodoende zijn we helemaal afhankelijk van bedrijven en andere instellingen geworden voor ons levensonderhoud. Dit is een enorm kwetsbare positie om je in te bevinden, want nu zijn we, uit angst om werkloos te worden, monddood gemaakt en kunnen niet meer protesteren tegen onbehoorlijke praktijken die werkgevers via hun bedrijf doorvoeren. We zien in dat wat we de aarde en onszelf aandoen verkeerd is, we zien dat degenen die verantwoordelijk zijn voor het op gang brengen van deze daden tegen de aarde zich niet in het minst bekommeren om de gevolgen, maar toch durven we onze stem niet genoeg te verheffen om tegen ze te protesteren uit angst onze bron van inkomsten te verliezen.

Je vraagt je echter af hoeveel we bereid zijn op te offeren aan de werkgelegenheid. Waar houdt 't precies op? Zijn we bereid het feit te aksepteren dat onze kinderen achter zullen blijven met een verwoeste, kale aarde, zodat wij nu banen hebben? Banen die bijna altijd op de een of andere manier ontierend, een-tonig of destruktief zijn. Banen die ook in de beste tijden niet zeker zijn. Banen die ons maar een klein deel van de winsten brengen die gemaakt worden met ons gezwoeg en gezweet. Hopelijk zijn we niet zo kortzichtig, dom en egoïstisch.

We bevinden ons niet alleen in een kwetsbare positie, maar ook in een vicieuze cirkel, omdat onze afhankelijkheid van datgene wat anderen ondernemen erdoor wordt versterkt, in plaats van onze eigen vaardigheid om te overleven. Terwijl we verder en verder afraken van een directe afhankelijkheid van en een sterke band met de natuur, en langzaam maar zeker steeds dieper wegzakken in een levenswijze die gebaseerd is op de produktie en konsumptie van door mensen gemaakte dingen, leggen we steeds meer beslag op de natuurlijke 'hulpbronnen' waardoor verdere vernietiging van het milieu wordt veroorzaakt. Dit maakt onderlinge afhankelijkheid van/met de natuur weer steeds onmogelijker. De

Five

fundamentele voorwaarden voor het in-standhouden van menselijk leven - onafhankelijk van de moderne samenleving - zullen er gewoon niet meer zijn, en de kennis hoe je ermee om moet gaan zal vergeten zijn. Dit is een prima situatie voor de mensen die alle kans hebben een hoop geld te verdienen aan onze afhankelijkheid van hun eindeloze stroom konsumptiegoederen, maar een slechte en gevaarlijke situatie voor de rest van de mensen.

In tijden van zogenaamde economische crisis, als de angst voor werkloosheid groter wordt, zijn regeringen en bedrijven in staat banen als rechtvaardiging te gebruiken voor een hoop dingen die weinig te maken hebben met het vernietigen van het milieu (tenminste niet direkt) maar net zo negatief zijn. Verbazend veel mensen vragen bijvoorbeeld dat er gevangenissen in hun buurt worden gebouwd in de hoop dat ze daarmee werkgelegenheid krijgen. Liever dan te proberen het zeer fundamentele probleem op te lossen, of een samenleving, die zo in de war is als de onze (of welke samenleving dan ook) wel het recht heeft om mensen in kooien te houden, kiezen ze daarentegen de kortetermijn oplossing voor hun problemen, ten koste van de vele slachtoffers van de totaal korrupte waarden en de openlijke onderdrukking van deze samenleving.

Een ander voorbeeld van dit baanfanatisme zijn de mensen die bijna bedelen om kerncentrales in hun woonplaats te krijgen, terwijl ze daarbij een groot risico lopen voor zichzelf en hun omgeving, alleen maar voor een handjevol banen. De laatste tijd kun je zelfs mensen de kernwapenindustrie horen verdedigen vanwege de grote hoeveelheid mensen die er kunnen werken. Het lijkt erop dat niet alleen de vernietiging van het milieu, maar ook het bijdragen aan de massamoord van miljoenen mensen oké is, zolang dit voor stabiele werkgelegenheid zorgt.

We schijnen te zijn vergeten dat er al mensen leefden lang voordat het begrip "je brood verdienen" bestond. Het feit dat wij nu hier zijn bewijst wel dat zij toen leefden. In tegenstelling tot wat de meeste mensen geloven was het leven voor hun vaak helemaal geen ellendig gezwoeg, maar in veel gevallen plezierig. In vroegere samenlevingen waren werken en spelen

vrijwel niet van elkaar te onderscheiden. Vooral in jager/verzamelaar samenlevingen, waar onze voorouders meestal zo slim waren om zich in ge-

bieden te vestigen waar de noodzakelijkste levensvoorwaarden makkelijk te vinden waren, en het nauwelijks nodig was lange tijd saai of hard

werk te doen.

Dit scenario sluit natuurlijk de imperialistische slavenhouders en de feodale maatschappij uit, die veel meer op onze samenleving lijken, waar werk als een soort gevangenisstraf wordt uitgediend, en spelen wordt gezien als een privilege dat je moet verdienen - en dat ons wordt toebedeeld in een enorm geïnstitutionaliseerde en geregimenteerde vorm, als we eenmaal het grootste deel van onze tijd en energie hebben besteed met ploeteren om in andermans hebzuchtigheid te voorzien.

Veel mensen zullen waarschijnlijk aanvoeren dat een simpeler bestaan zoals dat van onze voorouders, zonder alle apparaten en technologie die we nu hebben,

lichamelijk te zwaar zou zijn en ons veel minder vrije tijd zou laten dan we nu hebben. We merken echter dat we in ons dagelijks bestaan in de moderne maatschappij steeds minder lichamelijke oefening, die we nodig hebben om gezond te blijven, krijgen, zodat we andere manieren moeten vinden om in konditie te blijven zoals bv. joggen, zwemmen, fietsen. Dit betekent in feite dat we ons leven grotendeels niet gemakkelijker, maar gewoon anders hebben ingericht, en dat niet alleen, we betalen zelfs voor oefening die vroeger gewoon een stukje van je dagelijks bestaan was, om maar niet te spreken van het ^{stuk} onlangs verkregen vrije tijd dat opgaat aan vervelende fitnessprogramma's.

Een ander argument van sommige

mensen tegen een simpeler bestaan, is dat je niet echt zover hoeft te gaan. Ze zeggen dat het enige dat nodig is om de vernietiging van het milieu tegen te gaan en een goede relatie met de natuur te onderhouden, is dat de mensen in plaats van de bedrijven de industrie beheren, en dat de industrie de massaproductie van nutteloze consumptiegoederen staakt en in plaats daarvan alleen praktische en echt nuttige dingen maakt. Dit zou dan bv. onderdelen voor gemechaniseerd transport en geavanceerde medische behandeling kunnen omvatten, en ook elektronische communicatie/informatiemiddelen en alternatieve energieproducerende apparatuur.

Hoewel deze goederen en de diensten die ze voortbrengen onder de juiste voorwaarden gunstig voor ons zouden kunnen zijn, zit er in deze bewering een belangrijke fout. De uitgebreide complexe industriële fundamente die er moeten zijn voordat zulke goederen en diensten kunnen worden gemaakt, worden genegeerd. Voor röntgenapparaten en generatoren op windkracht bijvoorbeeld heb je, hoewel ze ogenschijnlijk ekologisch verantwoord zijn, allerlei ingewikkelde onderdelen en materialen nodig. Deze onderdelen en materialen komen niet uit de lucht vallen. De grondstoffen moeten eerst uit de aarde gehaald worden, dan getransporteerd naar waar ze verwerkt worden, dan verwerkt, dan getransporteerd naar waar de onderdelen in elkaar gezet worden, en dan in elkaar gezet. Dat is allemaal vóórdat

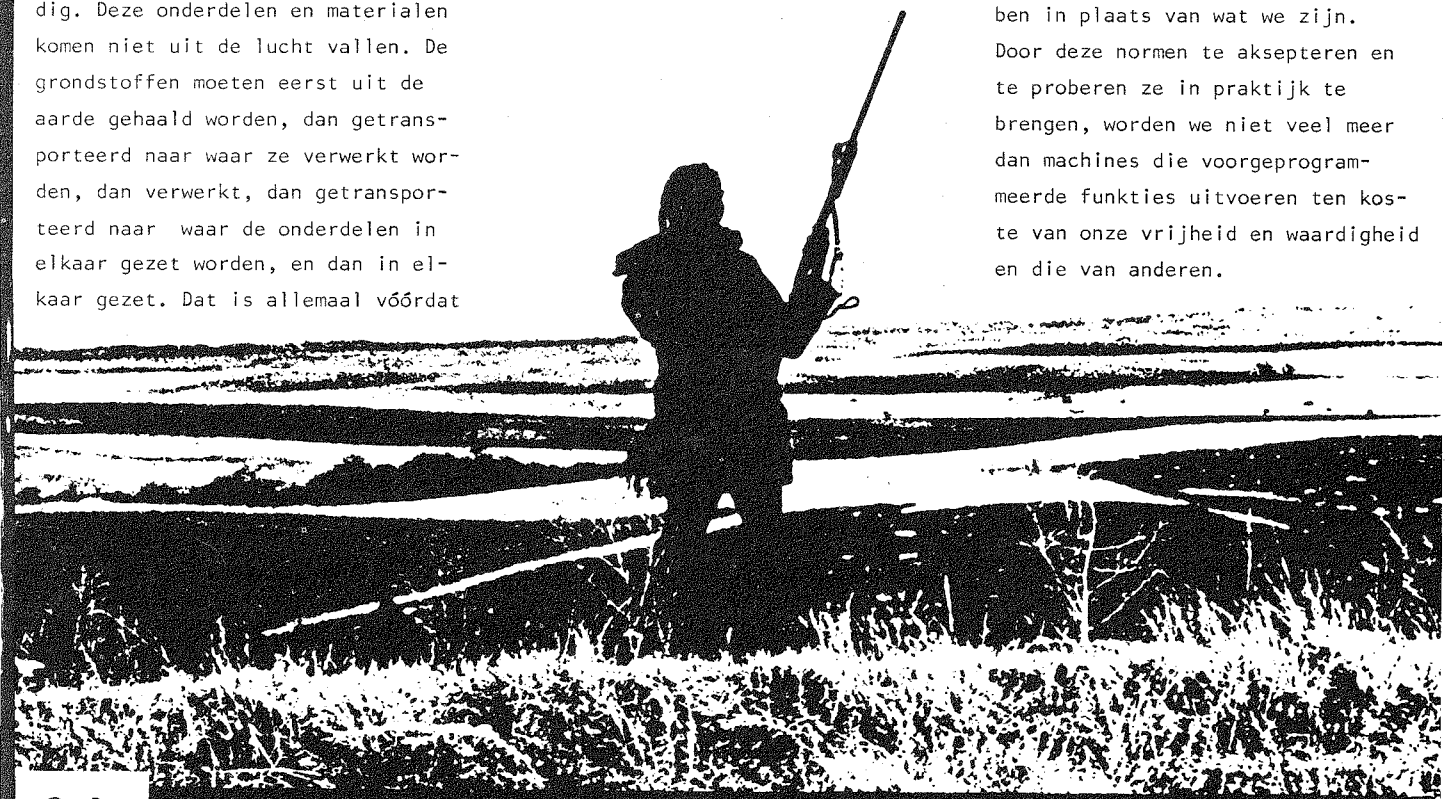
de onderdelen en materialen in de uiteindelijke montagefabriek terecht komen. Elk van deze bewerkingen is een industrie op zich, en steunt op een aantal speciale machines, die op hun beurt ook weer uit hun onderdelen en materialen moeten worden samengesteld, enz. Zelfs als de industrie beperkt zou worden tot maar een fractie van wat we nu aan ingewikkelds produceren, dan zouden we dus nog steeds afhankelijk zijn van een flinke hoeveelheid industriële activiteit.

En zelfs als de meest geavanceerde en effectieve kringloop-systemen en methoden om vervuiling tegen te gaan (die ook weer opgebouwd zijn uit industrieel geproduceerde onderdelen) in het productieproces zouden worden opgenomen, is het onmogelijk dat dit beetje industrie geen ernstige gevolgen voor het milieu heeft. Bovendien kun je van een maatschappij die deze, hoewel beperkte, industrie aanvaart, moeilijk zeggen dat die in harmonie met de natuur leeft.

In de consumptie maatschappij waarin we leven, zijn menselijke relaties net zo geneigd tekort te schieten als de relatie met de natuur. We worden grof behandeld

en geminacht zowel op onze werkplek als in de supermarkt, door werkgevers die alleen geïnteresseerd zijn in wat we als werknemers produceren, en die in het algemeen ongevoelig zijn voor onze menselijke gevoelens, en door ondernemers die ons alleen als consumenten zien waardoor ze winst kunnen maken, en die weinig aandacht hebben voor onze menselijke behoeften. Die vernedering en minachting waar we dagelijks mee te maken hebben (en die allerlei verschijningsvormen heeft), leidt onherroepelijk tot gevoelens van hulpeloosheid, frustratie en onmacht, die we gewoonlijk op allerlei negatieve manieren afreageren, zoals via de vlucht in drugs en alcohol, en geweld in en buitenshuis. We hebben zo weinig over ons eigen leven te zeggen dat we dat proberen te compenseren door anderen te overheersen. We worden ook cynisch en apatisch ten opzichte van het leven, en wantrouwend en intolerant tegenover andere mensen.

Tegelijkertijd, terwijl dit allemaal gebeurt, worden we door de burgerlijke pers en oppervlakkige reclame steeds meer aangezet om carrière te maken en materialistisch te zijn, en onszelf en elkaar te beoordelen op wat we hebben in plaats van wat we zijn. Door deze normen te aksepteren en te proberen ze in praktijk te brengen, worden we niet veel meer dan machines die voorgeprogrammeerde functies uitvoeren ten koste van onze vrijheid en waardigheid en die van anderen.

JAIL THE REAL TERRORISTS

HYDRO, LITTON, RED HOT LINES

De meesten van ons voelen wel aan dat er iets totaal mis is met de huidige situatie, maar we hebben ons blijkbaar nog niet helemaal gerealiseerd hoe groot de schade is. Ook hebben we nog geen duidelijk idee wat we er aan moeten doen. Velen van ons kijken naar politieke leiders voor oplossingen, maar die zijn meestal te druk bezig met het maken van zakelijke overeenkomsten met hun vrienden in het bedrijfsleven, op vakantie, of gewoon te arrogant om te reageren, en wanneer ze wel oplossingen zeggen te hebben, is het weer hetzelfde oude verhaal. Ze vertellen ons dat deze problemen gewoon een onderdeel zijn van de prijs voor vooruitgang, maar ze vertellen ons nooit precies waarheen we dan wel vooruitgaan, dus hoe kunnen we weten of het z'n prijs waard is?

Hetzelfde geldt voor ondernemers, waarvan sommige mensen verbaasd genoeg nog steeds denken dat het aardige meneren zijn die om ons geven. Hun oplossing voor zo'n beetje alle wereldproblemen is, minder bemoeienis met het bedrijfsleven en meer financiële aanmoediging van het vrije ondernemerschap dat is hetzelfde als wanneer je zegt dat de beste manier om een vuur uit te maken is, er meer brandstof op te gooien.

Zij zullen ook tegen het terugkeren naar een eenvoudige en onafhankelijke levenswijze aanvoeren dat een hoogtechnologische samenleving voor ons veel beter en gezonder is om in te leven. Dat het onze enige kans is op vrijheid en

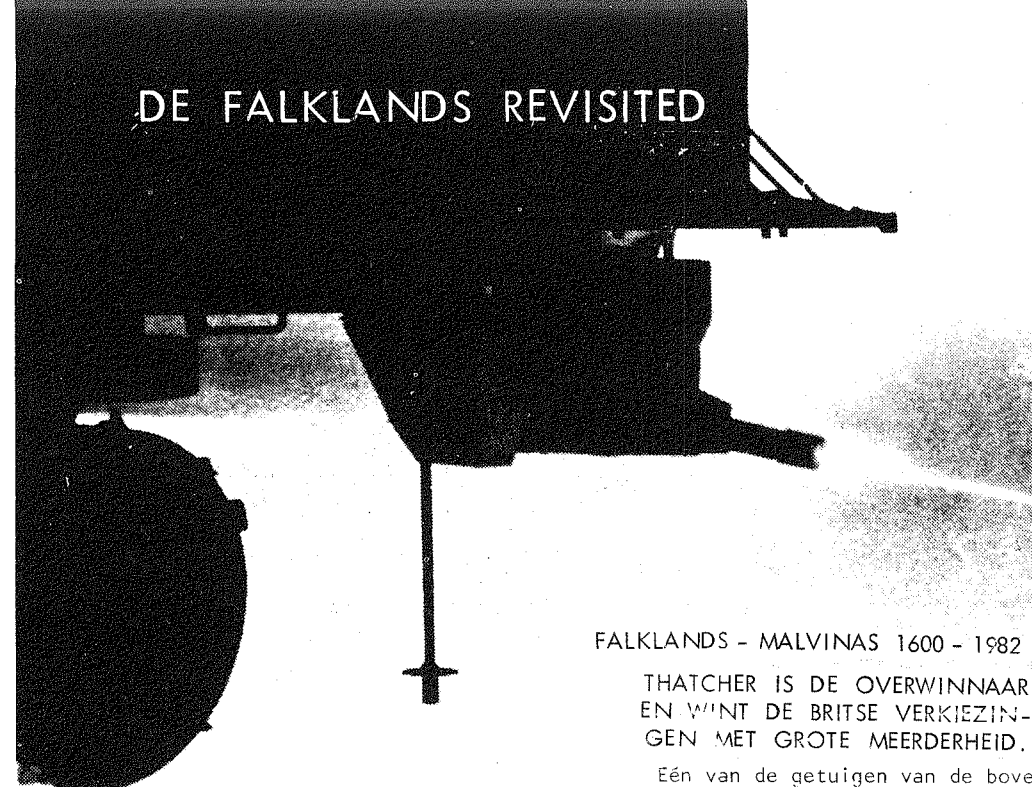
gelijkheid. We moeten echter ter discussie stellen hoe een samenleving, die gebaseerd is op de filosofie van winst tot elke prijs, totale aanpassing, en heerschappij over alles wat leeft - waaronder ook de aarde die ons leven geeft, in hemelsnaam gezond, goed en eerlijk kan zijn. We zien er nu het begin van. Is deze samenleving eerlijk? Is-is gezond? Zijn er minder problemen dan eerst? We hoeven maar goed om ons heen en naar onszelf te kijken om het antwoord op deze vragen te weten.

Voor degenen onder ons die echt proberen eerlijk te zijn tegenover zichzelf, en die zich bekommeren om de kwaliteit van het leven op onze planeet, moet de realiteit van de situatie nu wel duidelijk zijn. Ofwel weigeren we nog langer mee te werken aan de vernietiging van de aarde en van onszelf, ofwel geven we onszelf en onze kinderen prijs aan een permanente positie van ondergeschiktheid, en een geheel kunstmatige manier van leven vanwaar er geen weg terug is. Als we ervoor kiezen te weigeren, is er een radicale verandering in onze manier van denken nodig. We moeten ermee ophouden onszelf voor te houden dat industrie en milieu naast elkaar kunnen bestaan. Dat kunnen ze niet. We moeten ophouden aan te nemen dat we al onze moderne apparaten en procédés nodig hebben om te overleven en gelukkig te zijn. Dat hebben we niet. En we moeten ophouden te geloven dat de mensen die de macht hebben,

door verkiezingen of anders, de juiste beslissingen voor ons zullen nemen. Dat zullen ze niet.

De totale verandering die nodig is om te garanderen dat we zinvol en onafhankelijk kunnen leven, en dat onze planeet blijft bestaan, lijkt onmogelijk te realiseren. Maar toch moet hij plaatsvinden. Ieder van ons moet proberen om deze plastic samenleving om ons heen, en onze relatie ermee, volledig te begrijpen en te verwerpen, zowel in woord als in daad. Daarnaast moeten we ons verenigen met anderen die er ook zo over denken, en dapper doorzetten, op elke mogelijke manier, naar een nieuwe en betere manier van leven. Een manier van leven die gebaseerd is op samenwerking, gelijkwaardigheid en diep respect voor de aarde. De situatie is dringend. Nu is de tijd voor verandering. Het arbeidsethos en de westerse droom maken ons lichamelijk en geestelijk dood, maar we kunnen blijven leven als we willen. Dat ligt aan ons.

Uit: Writings of the Vancouver Five. Bevat de volgende artikelen: Justice and the Vancouver 5; Living in reality; Feminist resistance vs. reform; the work ethic and the western dream; patriarchal conquest & industrial civilization; en tekeningen en gedichten. Te krijgen van Free the Five Defense Group, Box 48296, Bentall Station, Vancouver, B.C. Canada V7X 1A1. Je moet wel 1 can\$ opsturen.

DE FALKLANDS REVISITED

Redurende enige tijd vormde een kleine, onbevolkte eilandengroep voor de kust van Argentinië wereldnieuws. Het is al meer dan twee jaar geleden dat de strijd om de Falklands beslecht werd, maar de gevolgen werken tot op de dag van vandaag door.

In Argentinië heeft het geleid tot het vervangen van het militaire bewind, dat voor de nederlaag aansprakelijk werd gesteld, door een burgerregering onder leiding van president Raul Alfonsín. Met een taakvoortvarendheid is deze personen de misdaden van de argentinische junta aan de kaak te stellen. Zijn verkiezingstoespraken werden echter een misverstand overgenomen dat de generaals, die sinds 1976 verantwoordelijk zijn geweest voor de dood en verminking van nog onbekende, maar grote aantallen Argentijnen, hun gerechte straf niet kunnen ontlopen. Waar een oorlog een paar lullige eilandjes al niet goed voor is.

Althoek in het zegenvierende land, Engeland - voorzover je bij een oorlog tenminste in termen van "winnen" en "verliezen" kunt spreken - werd iemand ter verantwoording geroepen: half september van dit jaar werd premier Thatcher er door de oppositie van beschuldigd foutieve gegevens te hebben verstrekt omtrend de noodzaak van het torpederen van de "Belgrano". Dit argentinische schip zou op het moment van de aanslag, waarbij 368 opvarenden het leven lieten, in het geheel geen bedreiging hebben gevormd en zelfs op de terugweg naar de thuis haven zijn geweest.

Maar, in tegenstelling tot wat in Argentinië het geval is, heeft de oppositie voor deze partij niet verantwoordelijk voor de oorlog. Het is steeds stavig geweest. Het is ook steeds, maar in het algemeen is de oorlog om de Falklands het onderwerp van een overzicht stelt de verdedigingsstunt van de IJzere Dame in een historisch perspectief.

FALKLANDS - MALVINAS 1600 - 1982

THATCHER IS DE OVERWINNAAR EN WINT DE BRITSE VERKIEZINGEN MET GROTE MEERDERHEID.

Eén van de getuigen van de bovenbeschreven oefening in Dorset is momenteel bezig met een boek, waarin hij deze theorie uitwerkt. Een vertwijfelde poging om de financiers van al dit oorlogsgeweld-balastingsbetalende bevolking te openen te openen voor de listen en lagen van Maggie Machiavelli, en haar kollega-regeringsleiders.

Falkland-Malvinas 1600-1982

1600

De hollander Sebald de Wert ontdekt drie eilanden. Hij noemt ze de Sebalds Eilanden.

1690

De engelsman John Strong gaat aan land. Hij noemt het de Falkland Eilanden, naar zijn baas, Lord Falkland.

1764

Antoine de Bougainville - dezelfde die zijn naam aan de plant gaf - hijst de vlag op een van de eilanden en sticht het fort Port Louis.

1766

De Bougainville verkoopt Port Louis aan Spanje.

1769

Een "ontmoeting" tussen een spaans en een brits schip loopt uit op de ontruiming van een engels eiland. Port Egmont, in de Falklands, door de spanjaarden.

1770

Het britse parlement onder aanvoering van de Earl of Chatham eist herstel van brits gezag en de nationale eer vanwege de Falklands. Een oorlog wordt door internationale verwickelingen voorkomen.

1771

Spanje en het Verenigd Koninkrijk sluiten over de zaak een vredesverdrag. Spanje ontruimt Port Egmont. Toch blijft Chatham oorlog hitsen in het parlement. Door Dr. S. Johnson wordt een pamflet gemaakt waarin de oorlogslobby wordt vergeleken met "aasgieren die op de slachting wachten". Nog een citaat: "Wat hebben we bereikt? Een eiland dat niet eens de zuidelijke wilden met bewoning hebben verveerd".

1816

De verenigde provincies van de Rio de la Plata verklaren zich onafhankelijk van Spanje. Later wordt de naam Argentina. De jonge natie claimt de Malvinas. De naam is een verbastering van "Iles Malouines", zoals de fransen de eilanden noemden.

1820

De eerste argentinse gouverneur over de Malvinas wordt benoemd

1826

Louis Vernet sticht met negentig kolonisten een visserij-industrie.

1831

Vernet arresteert twee noordamerikaanse schoeners, die zeehonden stropen in argentinse wateren. Daarop worden door de V.S. de forten op de Malvinas in puin geschoten. De V.S. verklaren de eilanden "vrij van elke regering"

1833

De britse kapitein Orslow hijst de Union Jack op de Falklands. De laatste argentinse vertrekken. De argentinse regering protesteert bij de britse regering hier tegen. De protesten zullen meer dan 150 jaar doorgaan.

1841

S.F. Lafone koopt veel land van de britse regering en sticht de Royal Falklands Land, Cattle, Seal and Whale Fishery Company.

1880

Er zijn nu 435.700 schapen. De Company koopt steeds meer land. Tegenwoordig bezit ze ruim de helft van de Falklands. De Company is de belangrijkste sociale structuur op de eilanden.

1936

J. Troutbeck, hoofd van het britse Ministerie van Buitenlandse Zaken, afdeling America, schrijft: "Het is niet eenvoudig om onze bezetting te verklaren zonder onszelf als internationale bandieten te kenschetsen"

1940

Een document, getiteld "Proposed offer by HMQ to reunite Falklands Islands with Arentina and acceptance of lease" wordt NIET ondertekend. Het bevat een regeling waarbij de Falklands argentijs bezit worden en worden gehuurd door de britten, zoals dat bijvoorbeeld ook met Hong Kong is gebeurd. Waarom deze oplossing niet door gaat is duister.

1960

Resolutie 1514 van de V.N. spreekt van het beëindigen van kolonialisme overal in elke vorm.

1965

Resolutie 2065 van de V.N. kenschetst het Falklands probleem als een koloniaal probleem, en spoort de argentinse en britse regering aan om een snelle en vreedzame oplossing te vinden, waarbij de belangen van de bevolking voorop staan.

1967

Brittanis en Argentinië onderhandelen in New York.

1968

Het Falklands Islands Committee wordt opgericht om te lobbyen tegen aansluiting met Argentinië. Deelnemers in het committee zijn onder andere bazen van de Falklands Company, marine bonzen en britse parlamentsleden.

1971

Er wordt een luchtvaartovereenkomst getekend door het Verenigd Koninkrijk en Argentinië over een tweemaandelijks dienst.

1972

Een Fokker Friendship landt vanuit Argentinië op Port Stanley.

1974

De onderhandelingen worden zonder reden afgebroken.

1975

Isabel Peron verwacht van de britse ambassadeur een oplossing voor "het probleem van die eilanden". Kort daarna ontvangt de ambassadeur in bloed geschreven eisen over de Falklands en ontploft er een bom voor de ambassade, waarbij twee wachters worden gedood. De ambassadeur ontvangt dan de order vanuit Londen dat hij mag onderhandelen, maar daarin geen vooruitgang mag toestaan. Hij wordt door Argentinië uitgewezen.

1976

Het Shackleton Report wordt gepresenteerd. Het is een studie over de mogelijkheden om in samenwerking met Argentinië de grondstoffen op de Falklands te exploiteren. In Argentinië vindt een militaire staatsgreep plaats

1977

De britse regering krijgt informatie dat de militaire argentiniese regering een invasie op de Falklands voorbereidt. De britten sturen marineschepen. Er gebeurt niets

1978

Er wordt onderhandeld in Lima. Later dat jaar in Geneve. De britten besluiten om geen permanente militaire basis op de Falklands te vestigen omdat dat te duur is.

1979

Ene M. Thatcher komt in Groot Brittanie aan de macht.

1980

Brits minister van Buitenlandse Zaken N. Ridley stelt de leaseconstructie weer voor, waarbij de Falklands door de britten van Argentinië worden gehuurd. Door het ageren van het Falklands Committee wordt dit zowel door de bewoners als door het parlement verworpen. Ondertussen ontvangen de britten waarschuwingen, dat de militaire junta een invasie voorbereidt. Het begint in Londen te dagen, dat de argentiniese iets gaan doen voor de 150ste verjaardag van de britse bezetting, in 1983. De britse houding is merkwaardig; het enige bewapende schip in de buurt van de eilanden, de HMS Endurance, wordt terug geroepen.

1982

In januari ontvangen de britten de informatie dat de argentiniese invasie op 2 april zal plaats vinden. Het eiland Ascencion, dat brits bezit is en door de V.S. wordt gehuurd, wordt gereed gemaakt voor communicatiedoelinden tussen Londen, de Falklands en de britse vloot. Mariniers oefenen een landing op de Shetlands. Op 8 maart is de generale repetitie voor de landing van de britten op de Falklands, zoals die in april zal plaats vinden. De oefening is in Dorset. De plaatselijke krant, de Dorset Daily Echo, wil op 6 maart een stuk publiceren over de aankomst van al die troepen. Dit wordt verboden. De krant verschijnt met een half blanco voorpagina. Op 9 maart wil de krant iets over de oefening publiceren, weer verschijnt ze met een half blanco voorpagina. Getuigen zien echter later dat de oefening een exacte kopie is van de aanval op Port Stanley. Op 2 april vindt de argentiniese invasie plaats. De argentiniesen schieten veel...in de lucht. Geen

enkele brit wordt verwond. Er zijn drie of vier doden bij de argentiniesen.

Thatcher verklaart dat de invasie volkomen onverwacht komt en noemt het "an act of improvised aggression!".

Ze zet vervolgens de oorlogsmachine in werking. Zeventig procent van de britse vloot stoomt richting Falklands. De argentiniesen willen geen echte oorlog en binden al snel in. In onderhandelingen blijken ze bereid te zijn terug te trekken. Maar Thatcher wil bloed zien. Ze torpedeert de vredesonderhandelingen door het laten torpederen van het argentiniese schip de Belgrano. Honderden opvarenden verdrinken. Deze daad is militair overbodig, maar heeft het effect dat Thatcher zoekt: Argentinië gaat echt vechten. Ongeveer duizend mensen verliezen het leven in totaal. Schepen met atoomwapens aan boord verdwijnen in de diepte. De britten voeren de landing uit en de argentiniesen geven zich over. Thatcher is de overwinnaar en ze wint de britse verkiezingen met grote meerderheid.

Washington

Behalve in de 'Waarheid' verschijnende dagboekverslagen over vredesmarsen van Italië naar Nederland, waarbij de tocht halverwege wordt gestaakt, zijn er ook vredesmarsen die iets betekenen, al komen die dan niet altijd in de 'Waarheid'

Een aantal Europeanen en Amerikanen heeft in verschillende groepen in enkele jaren gelopen van Washington naar Moskou. Het is misschien dat ze van de Oosteuropese autoriteiten visa hebben gekregen, maar veel is er in de westerse pers niet over verschenen. Het is natuurlijk leuker een plaatje te schieten van stoelen van afwezige Oosteuropese dissidenten op een westers vredeskongres, dan een tocht te verslaan die door oost & west voert en die deelnemers uit beide blokken telt. Uit de laatste nieuwsbrief over deze echte beweging enkele fragmenten.

"We willen noch de koude oorlog aanwakken, noch de moeilijke werkelijkheid verdraaien. Een sterke indruk die ik heb, is het wegsmelten van het grijze, blanke homogene oosterse blok in een veelheid van verschillende kleurrijke, komplekse situaties, gebeurtenissen en ontmoetingen" (Susy).

Het spandoek maakte een groot verschil onderweg. Passerende auto's toeterden ter ondersteuning, knipperden hun lichten en vertraagden, zodat de inzittenden de tekst konden lezen. Plotseling werden we gezien als één groep, met één voorop en het spandoek op te houden voor de tegemoet komende wagens. We verzamelden bij toegangswegen tot dorpen en zongen liedjes" (Achim over Tsjechoslowakije).

"De voedingswinkels waren open, hoewel het zondag was, de waren nog opgetast. Jonge hippies, oude en gebogen boeren, nonnen, jongemannen, schoolmeisjes, moeders met kinderen, allen kwamen rond en in de kerk bijeen. Ik voelde me opgenomen in een wonderlijke belevenis, daar te worden gezegend, te delen in de non-aggressieve kracht van dit volk" (Susy over Polen).

"Een vrachtwagen met politiemensen trok op. Ze sprongen eruit en kwamen naar ons toe om ons mee te nemen. Zij pikten me op zoals elke geroutineerde Britse Peace-movement-hardend bobby" (Susy over een arrestatie in Polen, omdat ze bloemen in de loop van een tank stak).

"Onze tijd in Moskou zat er bijna op. De westerse pers liet een compleet gebrek aan belangstelling blijken toen werd verteld dat onze groep naar Minsk en Smolensk zou gaan. Slechts het Duitse DPA sprak rechttoe-rechtaan: 'dit is geen nieuws. Alleen als jullie echt moeilijkheden met de politie hebben zouden we geïnteresseerd zijn'".

"Ik wil dat de mensen de werkelijke tragedie van de koude oorlog begrijpen. Trekkend en duwend ga je zekere stellingnames innemen, analyseren, achter de mensen kijken om te zien wat hun standpunt is. Wie laat hen zo doen, zodat je niet het geluk hebt van een persoonlijke ontmoeting met mensen, met de eenvoudige waarheid. Dit is speciaal het geval met mijn contact met Olga Medvedkova, die harde tijden doormaakte, voordat ze drie jaar voorwaardelijke dwangarbeid kreeg. De mensen zeggen dat zij een dissidente is, zij is een joodse die dingen doet om te kunnen emigreren. Anderen zeggen, mensen zoals zij, dat zij de enigen in de Sovjet Unie zijn die echt voor vrede zijn. Geen wonder dat we bang zijn voor de Russen. Ongeveer veel meningen, verschillende standpunten. Maar allen om twedracht te zaaien rond een vrouw voor vrede, sterk, open, die ik slechts drie keren ontmoette -en waarvan ik hield als van mijn zusters op Greenham, Comiso of overal elders" (Mary over de USSR).

Kontaktadres Nederland: Marleen de Rijk, A.Hegiusstraat 5, Deventer.
Engeland:
Susy Darlington, 111 Courthill Road, Lewisham London SE 13, of
Paula Boulton, 32 Stuart Road, Corby Northants.

vredesactivisten over burgerlijke ongehoorzaamheid

Op zaterdag 15 september jl. zijn we bijeen geweest met een groep mensen, die regelmatig overleg plegen binnen het LONK (Landelijk Overleg Non-Koöperatie). We hebben toen geprobeerd een evaluatie te maken van de acties van burgerlijke ongehoorzaamheid, die er tot nu toe in de strijd tegen kruisraketten zijn gevoerd, en kwamen tot de volgende conclusies:

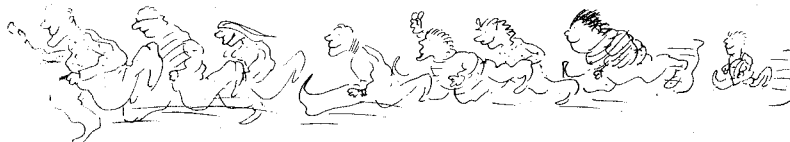
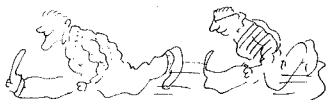
1. Afgelopen jaar is er wel een begin gemaakt met burgerlijk ongehoorzame acties tegen de dreigende plaatsing van bruistabletten, maar die acties waren nog erg versnipperd. Daardoor was de druk die ervan uitging op de regering beperkt, en was ook het aantal deelnemers beperkt. Willen we in de toekomst tot een nieuwe campagne van verdergaande acties komen, dan zullen groepen die dergelijke acties willen voeren beter hun krachten moeten bundelen.
2. Mede door het dwarsliggen van de leiding van de vredesbeweging heeft de inhoudelijke discussie over burgerlijke ongehoorzaamheid tot nu toe schromelijk tekort geschoten. Te weinig tegenwicht is tot nu toe geboden tegen pogingen om burgerlijke ongehoorzaamheid (wetsovertreding) aan strenge (wets) regels te onderwerpen, en om de wezenlijke betekenis ervan te verdoezelen. Willen we bereiken dat grotere groepen in de maatschappij onze acties begrijpen, dan zullen we een veel betere publiciteit ten gunste van de burgerlijke ongehoorzaamheid moeten voeren.
3. De vredesbeweging kan nu, anno 1984, de strijd niet langer beperken tot bruistabletten alleen. Hoewel de kruisraketten een belangrijk speerpunt blijven, moeten we volgen ons in de toekomst ook andere sociale vraagstukken aan de orde stellen in onze vredeskampagnes. Daarover willen we als vredesactivisten eens stevig praten met, onder andere, mensen uit de anti-kernenergie beweging en uit de vakbondswereld.

Daarom -om deze drie redenen- stellen we voor om op afzienbare termijn (bijvoorbeeld de eerste helft van december) een activistenkonferentie te houden met als doel: te komen tot een gemeenschappelijke actie-campagne van burgerlijke ongehoorzaamheid.

Groepjes die daar aan willen meedoen zijn van harte uitgenodigd op het voorbereidende overleg: op 5 oktober aanstaande, om 19.30 uur in de Kargador te Utrecht.

Telefonische informatie:
020 - 978448/622348

Moskou

den haag

Sosjale Joenit
(aktie, hulp & infocentrum voor
jongeren in krisissituaties)
Juff Idastraat 10, tel: 655930

Meidenwegloophuis, tel: 463832

Vrouwenhuis
Anna Palownastraat 35

Hulpverlening verkrachte vrouwen
wo 19.30-22.30 & vr 9.30-12.30
tel: 540264

Vrouwenkafee Madam Mikmak
Piet Heinstraat 105

Boekhandel 'de Grote Leegte'
Buitenom 216
di t/m za 13-18 uur

Vrouwenboekhandel 'Trix'
Prinsestraat 122

Boekhandel 'de Rooie Hond'
W.de Withstraat 35, tel: 648861

Kraakspreekuur 'Oude Centrum'
wo & za 'de Grote Leegte'

Algemene Kraakinfo, wo 19-20 uur
Lutherse Burgwal 1

Alarmlijn
(Ontruimingen, knokploegen & aktie)
tel: 603062

Kraakkroeg 'Brullend Breekijzer'
wo t/m zo vanaf 22 uur
Lutherse Burgwal 1

Trefcentrum 'Feniks'
(voor flikkers & potten)
Stationsweg 112

Kollektief kafee & eethuis
'de Puinruimer'
Columbusstraat 20

Koffie(& eet)huis 'Blau'
wo t/m zo 16-20 uur
Buitenom 216

Dienstweigerspreekuur (VD)
wo 20-22 uur, Juff Idastraat 10

Haagse Zwartrijdersbond
(HTMgerichte zwartrijverzekering)
p/a 'de Grote Leegte'

Meldpunt Fascisme & Diskriminatie
Wetswinkel, tel: 882259

Haags Initiatief tegen Rafasdis
tel: 468810 (overdag)
604402 ('s avonds)

Emmas Rommelmarkt
Prinsegracht 36
do 19-21 uur, za 10-13 uur
(opbrengst voor groepen hier en
in andere onderdrukte gebieden)

Jongerenbeweging
W.de Withstraat 45, tel: 461616

OVB
(Onafhankelijke vakbond)
Vissershavenstraat 41, tel: 502706

zoetermeer

Huisvestingspreekuur KJH
di-avond 19-20 uur
Julianalaan 21, tel: 165500

EHBO (Eerste Hulp Bij Oproepen)
dienstweigeren, a-militarisme
do-avond vanaf 20 uur
Julianalaan 21, tel: 165500

Tabu, meidenkafee
do-avond vanaf 20 uur
Dorpsstraat 36

ZAF, Z'meerse anti fascistien
Postbus 655

boskoop

Boekhandel 'De Vijfde Kolone'
Is opgeheven (voorlopig)

Drukkerij/uitgeverij 'Macula'
Nieuwstraat 26
tel: 4381/6079

Boskoops Anti Fascisme Komitee
Postbus 141

utreg

Anarchistisch kontaktpunt
Fred Gijsberts, tel: 732392
Koekoeksplantsoen 2bis

Dokumentatiecentrum
'Vrij Socialisme'
Postbus 14045
Teelingstraat 3

IMA-gebouw
(Wereldwinkel, solidariteitskom-
mitees midden-amerika, RAAF, ver-
gaderingen van de A-Federatie)
Voorklarenburg 10

Boekhandel 'De Rooie Rat'
Oude Gracht 65, tel: 317189

gouda

Informatieburo Dienstweigering
Burg. Martenssingel 94
(Elke 1ste ma van de maand)

Wereldwinkel, Raam 222
do 19-21 uur, vr 14-17 uur,
za 10-17 uur

Jongerenbeweging
Burg. Martenssingel 94
tel 01820 - 21213

Sociëteit 'De Gonz'
Jeruzalemstraat 11
wo 22-1.30 uur, vr & za 23-1.30

leidschendam

Leidschendam Initiatief tegen
Racisme, Fascisme & Diskriminatie
Postbus 89

leiden

Infowinkel Alarm & Zuivere Koffie
Korte Mare 24
ma & do 14-18 uur

Feministische boekhandel Gaia
P.Kerkchoorsteeg 1, tel: 143684

Kraakspreekuur
Koppenhinksteeg 2 (KWJ)
di-avond 17-18 uur, tel: 121139

OVB (Onafhankelijke vakbond)
Joubertstraat 19, tel: 140502

'Niet bij Spleen alleen'
zondagmiddagkafee
Korte Mare 24

Wegloophuis Leiden zoekt nog
steeds vrijwilligers
Doortje, 130963 & Els, 146381

'De Klos'
Zandstraat 10

Boekwinkel 'Manifest'
Hl.Kerkgracht 4, tel: 125691

delft

Vrouwenradio Delft, FM 101.75
iedere di-avond 19-20 uur
(NB niet op de kabel!!)

Vrouwenhuis
di-avond vrouwenkafee
Molslaan 46, tel: 126511

Blijf van m'n Lijf
Postbus 3267, tel: 124501

Vrouwen tegen seksistisch geweld
Postbus 3293

Vouwen Hulp-telefoon: 146110

Muurkrant, Postbus 3218

WAK (Werklozen Aktie Komitee)
tel: 145798

Kraakkafee, Voorstraat 78
ma-avond vanaf 22 uur
wo-avond vanaf 20.30 uur
zo-morgen 11-14 uur (ontbijten)
Kraakspreekuur:
wo-avond 19.30-20.30 uur

Anti Militaristisch Buro i.o.
Postbus 3192

Stadskrant 'Blauwdruk'
Postbus 3249

woerden

Redactie 'Okazie'
Kritisch & onafhankelijk blad
Postbus 2087, 3440 DB
Tel: 03480-10435 (Peter)

Drukkerij 'De Druktemaker'
Van Kempensingel 31, tel: 17810

